Bohinjske novice

GLASILO OBČINE BOHINJ

LETO XVII 1. AVGUST 2014 ŠTEVILKA 8

130 let PGD Bohinjska Bistrica

Silvo Režek,
predsednik PDG Bohinjska Bistrica

Prostovoljno gasilsko društvo Bohinjska Bistrica je v začetku julija obeležilo 130 let svojega delovanja. V počastitev jubileja je bila v petek, 4. julija, slavnostna seja, na kateri je bila predstavljena zgodovina ter izdana kronika društva, podeljena so bila tudi priznanja posameznikom in organizacijam, s katerimi društvo sodeluje. Kulturni program na prireditvi so izvedle članice Ženskega pevskega zbora Kulturnega društva Bohinj pod vodstvom Cilke Novoselec, prireditev je vodila Lucija Grm. Naslednji dan je na Kulturnem domu Joža Ažmana v Bohinjski Bistrici potekala velika gasilska vaja. Na vaji je sodelovalo več kot 130 gasilcev z območja Občin Bohinj, Bled, Gorje, Tolmin in Jesenice ter reševalci in policisti. Vaja je bila namenjena predvsem obiskovalcem, zato je vajo komentiral Milan Dubravac, regijski poveljnik Gorenjske, ki je sproti predstavljal delo gasilcev. Po vaji se je druženje nadaljevalo z veselico z Dejanom Vunjakom in Brendijevimi barabami.

Prapori in člani društva v paradi. *Foto: Pavel Korošec*

V nedeljo je ob 15. uri sledil prevzem in blagoslov novega gasilskega vozila ter prenovljene sejne sobe v gasilskem domu. Blagoslov je opravil domači župnik Janez Burja, program pa je vodila Lucija Grm. Tam je pot začela velika parada, na kateri so se predstavili gasilke in gasilci iz vse Gorenjske, Folklorna skupina Bohinj, Godbi Bohinj in Gorje ter gasilski starodobniki, ki so prišli iz vseh delov Slovenije ter tudi iz tujine. Na travniku pred domom Joža Ažmana je sledila proslava, na kateri so vsi govorniki pohvalili delovanje društva ter izrekli spodbudne besede glede nadaljnjega delovanja, poleg pa so bili razstavljeni gasilski starodobniki. Dan smo zaključili z veselico, na kateri so nastopili Okrogli muzikanti.

Gasilska vaja. *Foto: Petra Lotrič Ogrin*

Priprava takega dogodka je v društvu terjala več kot leto dni priprav, pridobivanja dovoljenj in soglasij. Zato bi se ob tej priložnosti najprej rad zahvalil vsem članom društva za njihov trud pri obeleževanju visoke obletnice. Zahvala gre tudi Občini Bohinj za pomoč pri organizaciji dogodkov, finančnim donatorjem GG Bled, d. o. o., Bojan Jensterle, s. p., Pac sports, d. o. o., in Bistrica, d. o. o., ter vsem podjetjem, ki so darovali dobitke za srečelov ali s svojim delom in izdelki pomagali pri obnovi sejne sobe. Zahvaljujemo se tudi vsem društvom in organizacijam, ki so nastopali, nam posodili svojo opremo ali kako drugače skrbeli za nemoten potek prireditev. Posebna zahvala pa gre vsem posameznicam in posameznikom z Bohinjske Bistrice in okolice, ki niso člani društva, vendar so se odzvali naši prošnji za pomoč in so nam s svojim delom pomagali, da smo dogodke lahko izpeljali. Več utrinkov s praznovanja je objavljenih na naši spletni strani www.pgdbb.si. ●

Rok za oddajo prispevkov v avgustu

Prispevke in fotografije pošljite najkasneje do **petka, 22. avgusta,** na e-naslov bohinjske.novice@gmail.com. PROSIMO, DA SE ROKA DRŽITE.

Prispevki naj ne bodo daljši od 2000 znakov skupaj s presledki, fotografije naj bodo v .jpg formatu, nedotaknjeni originali s fotoaparata, pod prispevek zapišite še **avtorja prispevka** in **avtorja fotografije.**

Če zmanjka prostora za objavo, si uredništvo pridržuje pravico do krajšanja prispevkov in odloga objave. Prednost imajo časovno aktualni prispevki. Za vse prispevke, ves vaš trud in čas se vam najlepše zahvaljujemo.

Naslednja številka izide v petek, 5. septembra.

Uredništvo Bohinjskih novic

Županov kotiček

Spoštovane Bohinjke in spoštovani Bohinjci!

Naj tokratni županov kotiček začnem z informacijo o vsebini, ki bo nekaj časa v ospredju naših pogovorov. Sicer verjetno že siti volitev in referendumov, boste jeseni deležni novih, tokrat lokalnih volitev.

V Uradnem listu RS je bil objavljen Razpis rednih volitev v občinske svete in rednih volitev županov. Razpis določa:

1. redne volitve v občinske svete in redne volitve županov se opravijo v nedeljo, 5. oktobra 2014;
2. za dan razpisa volitev, s katerim začno teči roki za volilna opravila, se šteje ponedeljek, 21. julij 2014;
3. Zakon o volilni kampanji v 2. členu določa: volilna kampanija se lahko začne najprej 30 dni pred dnevom glasovanja, končati pa se mora najkasneje 24 ur pred glasovanjem.

Ker kot sedanji župan nameravam ponovno kandidirati, se opravičujem vsem morebitnim drugim kandidatom, da v županovem kotičku pišem o volilni tematiki. Morda bo kdo ocenil, da s tem zlorabljam svoj položaj, ker imam dostop do občinskega glasila. A naj takoj povem, da bodo vsi kandidati, stranke in liste imele možnost volivce nagovoriti in predstaviti programe v eni od prihodnjih številk. Oglašam se tudi zato, ker so nekateri tekmeci pričeli z volilno kampanjo bistveno pred rokom, ki ga predpisuje Uradni list. Bogata, lepa revija je zakrožila po občini, v dveh izvodih predstavlja poglede na prihodnost in se malo pritožuje čez sedanjost Bohinja. Te pritožbe na diskreten način kritizirajo tudi moje delo, kar je čisto normalno, kadar gre za argumentirane očitke. Vsega, kar sem obljubil, se res ni dalo uresničiti tako, kot bi želeli, a realnost in želje se pač ne ujamejo zlahka in v popolnosti. Ni mi pa prav, ko tekmeci natolcujejo, predvsem o moji poslovni navezanosti na občinske jasli. Vzamem si tri stavke prostora za zavrnitev očitkov. Še preden je Bohinj postal samostojna občina, je bilo moje delovanje vezano na razvoj kraja, predvsem na vsebine za mlade, ki takrat niso imeli nobenih možnosti za druženje in zabavo. Tudi v druge aktivnosti kraja sem se vključeval, ni treba poudarjati, da kot prostovoljec. Želje po izboljšavah v pregovorno »zaspanem« Bohinju so me vodile k postopnemu izboljševanju pogojev dela in življenja v Bohinju za vse, ne le zase. Dva županska mandata sem deloval brezplačno, izkazalo pa se je, da je dela toliko, občina tako prostrana in krajevnih težav toliko, da funkcija zahteva profesionalen pristop. Menim, da bo novoizvoljeni župan – kdorkoli to bo – hitro uvidel, da se prek telefona, brez prisotnosti na terenu, ne da uspešno opravljati županskega dela. O podjetniških povezavah moje soproge z občino v zvezi z lokalom, ki ga ima v najemu, smo povedali že vse, naj tu dodam le, da se je o enakih pogojih vseh najemnikov občinskih prostorov mogoče kadarkoli prepričati. Vem, lokal ob jezeru je gotovo izvrstna točka, po kateri se mnogim cedijo sline sedaj, ko je urejen. Ko sva ga začela s soprogo še skoraj kot študenta urejati, je bila podoba popolnoma drugačna – napol zrušen, zanemarjen, brez sanitarij – neugleden madež na zemljevidu turistične ponudbe takrat ni zanimal še nikogar. Takrat in še kar nekaj časa ne. Ko pa so se pokazali rezultati najinega dela, vlaganj in izboljšav, od takrat pa se je zgodba spremenila. Veliko najinega dela in let je v tej lokaciji, ponosen sem na opravljeno delo in si popolnoma legitimno ter skladno z zakoni prizadevam ščititi lastne interese. Je kdo, ki tega na mojem mestu ne bi počel? Je v tem početju kaj nezakonitega? Kdor meni, da je, potem mi je ljubša kazenska ovadba, kot pa na pol anonimno obrekovanje v (prezgodnjem) predvolilnem časopisu.

Tekmeci mi priporočajo, naj se do države vedem prijazno, naj sodelujem in tako dalje ... Veliko večino projektov v povezavi z državo smo izvedli v soglasju in vzajemnem sodelovanju. So pa točke, ko prostora za prijaznost zmanjka. Predvsem takrat, ko državna birokracija zaradi počasnosti ali neživljenjskih zahtev ovira razvoj občine. Na take konfliktne situacije sem naletel nekajkrat, dogovarjanje zaostril, tudi preko medijev, in rezultat je bil v največ primerih sprejemljiv kompromis. Še sedaj pa je položaj Bohinja v marsičem tak, da samo z lepim vedenjem ne bo mogoče izboljšati okoliščin za gospodarjenje domačinov. Samo s prijaznostjo se lahko pride daleč, vendar ne v politiki. Upravičena ostrina je produktivna, to vem, vem pa tudi, da v teh primerih tvegam sam, zmerni pa modro stopijo korak vstran in se pridružijo, ko je vse hudo že mimo. Razumljivo, človeško, a ne prav po moji meri.

Veseli me, da se je toliko mladih, izobraženih ljudi (nekaterim sem v svojih mandatih celo sam pomagal) podalo v politično tekmo. To je za Bohinj lahko samo dobro. Vem tudi, da bomo lahko sodelovali, ne glede na izid volitev, saj je bilo moje stališče in stališče Liste za Bohinj vedno povezovalno, zaradi idejnih razlik nismo nikoli nasprotovali koristnim predlogom. Kooperativnost, skupno, timsko delo so odlike vodenja. A na koncu je treba sprejeti, potrditi odločitev in pristaviti podpis. Takrat je župan sam in odgovornost je njegova. Upam, da sem v preteklih mandatih upravičil vaše zaupanje.

V prihodnjih tednih bomo predstavili opravljeno delo in predstavili načrte za naprej. Preberite, premislite in se na volitvah odločite samostojno!

Ob našem občinskem prazniku, ki ga praznujemo konec meseca, pa Vam spoštovane Bohinjke in spoštovani Bohinjci čestitam!

Župan
Franc Kramar univ. dipl. ing. les.

BOHINJSKE NOVICE so glasilo Občine Bohinj; ISSN 1408-3078; izhaja mesečno, prejemajo ga brezplačno vsa gospodinjstva; izid: 1. 8. 2014; uredniški odbor: odgovorna urednica Petra Lotrič Ogrin, pomočnik urednice Adrijan Džudžar, člani Vesna Arh, Katarina Košnik in Klemen Langus; lektoriranje: Špela Košutnik; ustanovitelj: Občina Bohinj, Triglavska 35, 4264 Bohinjska Bistrica, tel.: 04/5770 100, faks: 04/572 18 64; e-mail: obcina@bohinj.si; pooblaščeni izdajatelj: Specom d. o. o. (zanj Bojan Rauh); trženje oglasnega prostora: Specom d. o. o., (tel.: 04/531 86 36, e-mail: bojan.rauh@specom.si, www.specom.si); dizajn: Urška Alič in Klara Zalokar; naklada: 2.200 izvodov.

VLAGANJE KANDIDATUR – OBVESTILO!

Občinska volilna komisija Občine Bohinj

Zaradi lažje organizacije dela Občinske volilne komisije predlagatelje kandidatur za župana in kandidatur za člane občinskega sveta prosimo, da oddajo oziroma predložitev kandidature predhodno najavijo na telefonsko številko 04 5770 114 (Jožica Hribar – tajnik Občinske volilne komisije) ali 04 5770 130 (Primož Pintar – namestnik tajnika Občinske volilne komisije). Prav tako lahko posredujete elektronsko pošto na naslova jozica.hribar@obcina.bohinj.si oz. primoz.pintar@obcina.bohinj.si.

Hvala za razumevanje. ●

LOKALNE VOLITVE – OBVESTILO

Uredniški odbor

Vse občinske odbore političnih strank in neodvisnih list ter druge osebe, ki bodo kandidirale na lokalnih volitvah v začetku oktobra, želimo obvestiti, da bomo v septembrski številki namenili prostor za brezplačne predvolilne oglase kandidatov za župana Občine Bohinj in list kandidatov za občinske svetnike in svetnice.

Vaše **IZDELANE** oglase sprejemamo najkasneje **do petka, 29. avgusta.** Prosimo UPOŠTEVAJTE ROK, ki je, naj ponovno zapišemo, PETEK, 29. avgust.

Oglasi naj bodo **LEŽEČEGA** formata, **VELIKOSTI 185 mm x 126 mm (š x v).**

Prostor za brezplačne predvolilne oglase ureja Odlok o javnem glasilu Občine Bohinj, in sicer v 24. členu, ki pravi: »Vse stranke in druge osebe, ki kandidirajo na volitvah, imajo v času volilne kampanje, ki ga določa zakon, na voljo določen brezplačni prostor, ki ga glede na število strani glasila ter število strank določi uredništvo. Prostor, ki presega ta obseg, se plačuje v skladu s cenikom za oglaševalske vsebine.«

Septembrska številka Bohinjskih novic izide v petek, 5. septembra. ●

Intervju z županom Francem Kramarjem

»Lahko rečem, da Bohinj dobro poznam«

Petra Lotrič Ogrin

Avgust je za našo občino praznični mesec – 26. avgusta se vsako leto spominjamo osvojitve vrha slovenske najvišje gore in štirih srčnih mož, Bohinjcev, ki so si s tem uspehom za večno pridobili naziv prvopristopniki na Triglav. Občinski praznik je vedno seveda tudi priložnost za pregled opravljenega dela in dosežkov v preteklem letu ter napoved novih in nadaljevanje že začetih projektov. Z županom Francem Kramarjem sva se tako kot vsako leto pogovarjala o zaključenih in začetih projektih ter o projektih, ki čakajo spravljeni v omarah na odprtje različnih razpisov, pa tudi o načrtih in željah za prihodnost.

Pred kratkim smo vsa gospodinjstva dobila v poštne nabiralnike brošuro, kjer je naša občina v primerjavi z neko drugo občino popolna poraženka. Kako komentirate takšno pisanje?

Nikomur ne želim osporavati, ko dela primerjave in daje oceno med turističnima krajema kot sta Bohinj in Podčetrtek, čeprav gre za primerjavo dveh popolnoma različnih občin in tipov turizma. Bohinj je zame bil in bo kar se tiče lepot in turistične ponudbe več kot 10. To potrjuje tudi vrsta priznanj, ki jih prejemamo vsako leto od medijev do turističnih inštitucij. Zato je primerjava z 0 zavajujoča. Me pa boli, predvsem zaradi turističnih subjektov, ki v Bohinju zelo dobro delajo. Tu so Žičnice Vogel, Turizem Bohinj, Turistično društvo, družinski hoteli, zasebni oddajalci turističnih apartmajev in sob ter zelo kakovostne gostilne po Bohinju. Zato je ta primerjava, po moji oceni, poniževanje vseh naših turističnih subjektov.

Tudi primerjava obeh občin je absurdna. Občina Podčetrtek je veliko manjša občina od bohinjske in ima tudi manjše število prebivalcev. Bohinj je v veliki meri dobro pokrit s turistično ponudbo. Za celostno ponudbo kraja skrbi Turizem Bohinj. Rezultati pa kažejo, da ustvarimo v Bohinju vsaj toliko nočitev, kot jih zabeležijo v Podčetrtku. Zato se mi zdi ta primerjava zelo žaljiva.

Ima tudi občinska uprava naše občine v omarah pripravljene projekte, ki čakajo na odprtje primernih razpisov za pridobivanje evropskega denarja?

Seveda! Brez tega ne gre. Preprosto ne moreš čakati, da se odpre razpis in potem šele začeti pripravljati projekt in dokumentacijo zanj. Na tak način bi zamudili vse roke za prijavo ali pa bi oddali površno pripravljene stvari in zato ne bi bili uspešni.

In kakšni projekti so na čakanju, če se lahko tako izrazim?

Pripravljeni čakajo projekti za kanalizacijski primarni vod za Zgornjo bohinjsko dolino. Ureditev žarnih grobov na pokopališču na Bohinjski Bistrici je tik pred izdajo gradbenega dovoljenja. Projekt krožišče na Bohinjski Bistrici ima vse potrebne papirje, pridobili smo vso dokumentacijo. Edina stvar, ki nam manjka, je denar. Na državi sem prosil za 50.000 evrov, da lahko projekt tudi realiziramo, a jih niso mogli odobriti, ker država nima denarja niti za vsakoletno vzdrževanje svojih cest. Vendar se ga bomo prihodnje leto lotili kar sami, brez državnega denarja.

Narejene imamo vse projekte za nadaljevanje kolesarskih stez v Bohinju. In sicer nadaljevanje kolesarske steze na relaciji Srednja vas – Bohinjska Češnjica – Brod. Tudi projekt povezovalne brvi iz vasi Polje čez Savo Bohinjko na kolesarsko stezo. Izdelana je tudi že idejna zasnova za projekt kolesarske poti Bled-Bohinj, ki je nastala kot posledica skupnega pritiska obeh občin na pristojno ministrstvo.

Pripravljena je tudi vsa dokumentacija za izdelavo še dveh vaških jeder, a ju žal nismo mogli realizirati, ker znotraj projekta LAS nismo uspeli pridobiti evropskega denarja. Ampak ko bodo na tem projektu odprti novi razpisi, bomo ponovno kandidirali.

Pred izdajo gradbenega dovoljenja je novi vrtec. Potrebovali bomo le še denar, da bomo lahko začeli z izvedbo. Narejen je učni center za gozdarstvo in naravoslovje v sodelovanju z Zavodom za gozdove. Potrebno je le še doreči vsebino in jo naprej dodelati.

Narejeni so projekti za sekundarne kanalizacijske vode in z njimi že kandidiramo za evropska sredstva, in sicer na relaciji Polje-Kamnje. Čakamo, da nam potrdijo, da bomo pridobili evropska sredstva. Potem lahko pričnemo z izvedbo.

Skratka, pripravljenih projektov imamo veliko, vsi so pripravljeni do točke, ki ji pravimo »ready to go«, se pravi, da jih lahko prijavimo na primeren razpis za evropska sredstva, ko se ta odpre.

Z novim letom se začne daljinsko ogrevanje občinskih stavb na Bohinjski Bistrici, pogodbe so že podpisane, nadaljevalo se bo z individualnimi hišami.

Z nadškofijo Ljubljana, ki je v denacionalizacijskem postopku letos dobila v naravi vrnjeno zemljišče parka in prireditvenega prostora Pod Sklaco, smo se dogovorili za ureditev tega območja, ki je pomemben za Bohinj kot turistični kraj. Z urejanjem bomo prav tako pričeli prihodnje leto. V tem sklopu

Obvestilo o drugem prijavnem roku za javni razpis

Andreja Kemperle, Občinska uprava

Skladno z Javnim razpisom za dodelitev pomoči za ohranjanje in razvoj kmetijstva, gozdarstva in podeželja v občini Bohinj v letu 2014, ki je bil objavljen v februarski izdaji Bohinjskih novic, vas opozarjamo, da je rok za prijavo na ukrep št. 9 – Šolanje na poklicnih in srednješolskih kmetijskih in gozdarskih programih – sobota, 6. september 2014.

Razpisna dokumentacija je vlagateljem na voljo v pisarni turizma in kmetijstva Občine Bohinj ali na spletni strani občine: http:// obcina.bohinj.si/ (rubrika razpisi). ●

pa bomo uredili tudi čolnarno in vstopno-izstopna mesta za čolne.

Pogovarjamo in usklajujemo se tudi z Ministrstvom za okolje in prostor, ki je resorno ministrstvo za področje TNP in Zakon o TNP. Skušamo jih prepričati, da bi se v zakonu uredila določila, ki najbolj vplivajo na življenje lokalnega prebivalstva znotraj parka. V kolikor se ne bomo mogli uskladiti, bomo predali zakon v presojo Ustavnemu sodišču. Želimo namreč, da so Bohinjci, ki so lastniki zemlje v parku, prvi, ki odločajo o dogajanju v TNP.

Pred sprejetjem je Občinski prostorski načrt. Pred poletjem smo opravili javno razgrnitev. In v naslednjem mandatu je OPN ena od prioritetnih stvari, ki jo je potrebno sprejeti. Z novim OPN se v prostor umeščata nordijski center na Poljah in ureditev smučišča Senožeta. Ko bo OPN sprejet, bomo dobili podlago za oblikovanje podrobnega prostorskega načrta za ti dve področji. Na Poljah smo tudi že ponovno uredili trim stezo, da je spet uporabna in urejena.

Občinski svet je pred časom podprl žagarski obrat LIP-a Bohinj, za katerega upamo, da se bo čimprej začel realizirati.

Razmišljamo o odkupu še ene stare hiše, v kateri bi lahko uredili še dodatnih pet občinskih stanovanj. Pogovarjamo se z lastnico hiše pri Peku, in sicer bi v novi stavbi gospa dobila svoje stanovanje, občina pa bi s plačilom preostalega dela postala lastnica hiše in bi, kot rečeno, v njej izdelala še pet novih stanovanj.

Kar se tiče napovedanega novega smučišča 2684, je Občina že pripravila vse potrebne papirje, ki so v njeni pristojnosti, da smo omogočili podlago za izdajo gradbenega dovoljenja investitorju v smučišče. Trenutno investitor še čaka na izdajo gradbenega dovoljenja. Stvari se premikajo, časovno pa ne vem, kdaj se bodo odvile.

Prav tako je Občina poskrbela za vse potrebne birokratske podlage iz svojih pristojnosti za nemoteno pridobivanje gradbenega dovoljenja za informacijski center Bohinjka Javnega zavoda Triglavski narodni park v Stari Fužini, ki se pospešeno gradi.

Pripravljena sta državna projekta za rekonstrukcijo ceste od Skalce do Kamenj in za cesto skozi Zgornjo bohinjsko dolino, ki obsegata tudi pločnike, javno razsvetljavo in vso ostalo dodatno infrastrukturo. Projekta sta pripravljena in ko bo imela država denar, bosta šla v izvedbo. Čeprav si bo verjetno potrebno denar tudi malo izboriti.

Še vedno razmišljamo, da bi skupaj s turističnimi subjekti ustanovili veliko močno bohinjsko turistično podjetje, v katerega bi integrirali vse turistične subjekte in vse, kar ima v lasti Občina. V njega bi vključili tudi obstoječe propadajoče hotele. Z njihovim lastnikom smo se o tem pripravljeni pogovarjati. Prek takšnega podjetja bi potem lahko te hotele obnovili in jih počasi ponovno postavili na noge.

Pa bi se splačalo obnavljati na primer hotel Zlatorog, ko ima že zrušeno streho nad bazenom in je tudi drugače v zelo slabem stanju?

Sem mnenja, da ima Zlatorog takšno arhitekturo in tudi takšno zgodovino, da bi bil kar kriminal, če bi dopustili, da se v celoti podre. Morali bi seveda dobiti dober arhitekturen projekt, vključiti del obstoječega in dodati nov del, ki bi tako arhitekturno kot zaradi nove ponudbe postal velika dodana vrednost.

Obstoječi hoteli, ki stojijo znotraj Triglavskega narodnega parka, imajo tudi to prednost, da imajo izjemno soglasje za posege v prostor. Se pravi imajo izjemno dovoljenje za rekonstrukcijo znotraj TNP. Državni zbor je to potrdil s sprejetjem izjemnih posegov, kamor spadajo vsi hoteli in niso omejeni na 80 postelj. To omejitev imajo družinski hoteli in penzioni, ki so novogradnje.

Velikokrat slišimo, da imate kar malo utopične zamisli ...

Moj način dela je bil vedno: manj govoriti, manj pisati in več delati. Kar pomeni, da govoriti je lahko, ampak zase lahko rečem, da sem človek dejanj. Stvari, ki se jih lotim, želim pripeljati do konca. Lotevam pa se stvari, ki so dobre za kraj, za občino. Seveda so posredno dobre tudi zame, saj sem tudi sam občan v tej občini. Se pa zgodi, da včasih zaradi takšnih projektov hodim zelo po robu in se izpostavljam. Ampak do sedaj smo še vedno vse izpeljali in uredili, kot je treba.

Moram pa poudariti, da imam za sabo zelo dobro ekipo delavnih in sposobnih ljudi. V današnjih časih vodenje projektov ni mačji kašelj. Na primer vodenje projekta izgradnje kanalizacije je izredno zahtevno delo, še posebej kar se tiče birokracije. Prav zaradi birokracije in papirologije, ki je potrebna za pripravo in realizacijo nekega projekta, ne dam prav tistim, ki pravijo, da nas je na občini preveč. To nikakor ni res, pred pripravo nekega projekta je potrebno predelati in prebrati množico zakonov, dokumentacija za projekt je obsežna. Celo tako, da lahko govorimo o metrih debelih fasciklov za en sam projekt. Na primer za projekt primernega voda kanalizacije po Spodnji dolini, če postavimo vse fascikle z dokumentacijo zanj na polico, mora biti ta dolga pet metrov. Druge občine za dela naročajo zunanje sodelavce in jih drago plačujejo po pogodbah.

Največje in najpomembnejše pridobitve tega mandata, katere so?

Zagotovo je to izgradnja kolesarske steze in mosta v Danici. To sta dve ogromni pridobitvi za Bohinj – za turiste in za občane. Druga stvar je izgradnja mrliških vežic v Srednji vasi. Z občinskimi sredstvi smo preasfaltirali del ceste Ribčev Laz – Stara Fužina.

Največji projekt, za katerega so priprave tekle tri leta, pa je v teku. Izgradnja primarnega kanalizacijskega voda po Spodnji dolini in izgradnja centralne čistilne naprave, ki bo najsodobnejša in narejena po evropskih merilih. Primarni vod mora biti dokončan do septembra. Centralna čistilna naprava pa mora začeti s poskusnim obratovanjem v decembru. Poleg tega smo že uredili sekundarne kanale na Poljah, Brodu in Savici. Kjer se dela kanalizacija menjamo tudi stare azbestne vodo-vodne cevi za sodobne plastične. Ob celot- nem primarnem vodu pa dajemo v tla tudi električne kable in omrežje za kabelsko TV in širokopasovni internet. Kasneje se bo postavila tudi nova cestna razsvetljava, poenotena po vsem Bohinju in oblikovana tako, da povzroča čim manj svetlobnega onesnaževanja.

Naredili smo tudi osem stanovanj, tržnico na Bistrici. Uredili smo hiše in njihovo okolico na Jelovški 16. Začela se je energetska obnova šolske stavbe. V izgradnji je ribogojnica. Na železniški postaji se je uredilo parkirišče za avtodome. Obnovili smo vodohram pri izviru Bistrice in ga sodobno opremili. Iz njega se bo sedaj napajala celotna dolina. Vodovod z Voj je star in ima veliko izgub vode ter se velikokrat pokvari.

Ponosen sem, da smo z vložkom 30.000 evrov pred dvema letoma pomagali rešiti Mesnine Bohinja. Sanacijo Mesnin Bohinja ocenjujem kot enega boljših primerov reševanja podjetij v Sloveniji.

Vse to smo in delamo z lastnimi denarnimi sredstvi in sredstvi pridobljenimi iz evropskih skladov. Denarja na državi žal ni, zato z njene strani ne gre pričakovati finančne podpore. Pri finančnem kolapsu, v katerega je pripeljala recesija, je pravzaprav absurdno pričakovati financiranje s strani države. Žal država tudi ni med najbolj uspešnimi pri črpanju evropskih sredstev, pri čemer posredno trpimo potem tudi občine in lokalno prebivalstvo.

Evropska sredstva se delijo prek za določena področja pristojnih ministrstev ...

Ne, vsa evropska sredstva gredo prek regijskega sklada, kjer si je treba izboriti kvoto za svojo občino. Za našo občino je potrebno imeti soglasje 17 županov ostalih gorenjskih občin, da lahko dobimo sredstva iz evropskih skladov in kohezije. Pridobivanje evropskih sredstev ni preprosto. Za zasebnike je lažje, za javne inštitucije pa je bistveno težje. Najprej je določena kvota za regijo, nato se morajo župani občin v regiji soglasno strinjati o tem, koliko denarja dobi posamezna občina.

Kako sodelujete z mladimi v naši občini?

V tem mandatu se je na novo konstituiralo Društvo za uresničevanje interesov mladih ali krajše Društvo mladih Bohinj. Letos smo jim v občinski stavbi našli tudi prostor in jim ga pomagali obnoviti. Tako imajo sedaj svoj prostor, kjer lahko sestankujejo. Zdaj imajo vse pogoje, da se lahko dobro organizirajo in z društvom marsikaj pridobijo. Sestavili so si program in kandidirali na razpisu za občinska sredstva, kjer so bili tudi uspešni. Zato bi na tem mestu pozval mlade, naj bodo v društvu aktivni, kajti prek društva bodo svoje interese lažje izkazovali in jih tudi izpolnjevali.

Kaj pa s starejšimi?

To področje je zelo dobro pokrito. Preko javnih del imamo poskrbljeno za pomoč

starejšim na domu. Sestali smo se s predstavniki Združenja društev upokojencev Slovenije, ki so želeli tudi v Bohinju izvajati svoj program Starejši za starejše. Glede na to, da so bohinjska društva upokojencev sodelovanje v tem programu odklonila, bomo skušali med ostalimi društvi poiskati zainteresirane za ta program.

V tem mandatu ste bili deležni tudi ovadb. Kako tečejo ti postopki, je bil kakšen že zaključen?

Lahko rečem, da sem v tem mandatu doživel kar nekaj ovadb in pa tiskovnih konferenc, kjer so bile podane izjave o tem, da sem kršil zakonodajo. Vse te zadeve so razčiščene, zaključene in nične. Danes lahko rečem, da sem vse delal po zakonu in da sem pravnoformalno čist. Moje delo je bilo pošteno in v skladu z zakonodajo.

Prej sva govorila o začetih projektih, kakšne pa so želje, vizije za naprej?

Najprej bi omenil svojo vizijo za prihodnost. Je uresničljiva, ampak hkrati nekoliko utopična. Projekt, ki bi si ga želel izpeljati, je panoramska kabinska žičnica po dolini. Začela bi se na Bohinjski Bistrici in bi vodila do jezera. Tako bi jezero dejansko razbremenili prometa. Tu na Bistrici bi naredili ogromno parkirišče in vsi obiskovalci bi se lahko k jezeru podali tudi s kabinsko žičnico. Med vožnjo pa bi si lahko ogledali celo Spodnjo dolino takorekoč iz ptičje perspektive. Vmes bi bile seveda vstopno-izstopne postaje po posameznih vaseh. Za izgradnjo bi, kar se tiče zemljišča, potebovali le parcele, na katerih bi stali stebri.

Že sedaj zalo veliko delamo na umirjanju prometa na področju jezera. Ampak potrebno bo najti tudi infrastrukturno rešitev, ki jo vidim v omenjeni panoramski kabinski žičnici. Cesta bi bila odprta le za domačine, pa tudi ti bi se lahko poslužilil kabinske žičnice, v kolikor bi želeli.

Druge želje vključujejo širitev smučišča Vogel, obnovo hotelov, načrtovani aparthotel zadaj za kulturnim domom. Tudi v Črni prsti bi se dalo urediti manjši hotel ali penzion, zato upam, da se bo našel kupec. Še ena želja je realizacija projekta poslovno-stanovanjskega centra Cuki.

A za vse to je potreben denar ...

Seveda. Moramo se zavedati, da Občina sama ne zmore. Naš proračun znaša šest milijonov evrov. Od tega je kar štiri milijone in pol namenjene pokrivanju zakonsko obveznih stroškov – zdravstvo, šolstvo, predšolska vzgoja, stroški dela zaposlenih. Ostane milijon in pol, iz katerega se plačuje pluženje, javna razsvetljava, urejanje javnih površin in podobno. Na koncu ostane pol milijona evrov za investicije.

Ko takole pogledaš razdelitev proračunskega denarja, se šele zaveš, da pravzaprav delamo zelo dobro, da nam nekako uspeva z malo denarja narediti več, kot bi človek pričakoval. Seveda nam pri tem pri večjih in velikih projektih pomagajo pridobljena evropska sredstva in sredstva, ki jih kljub slabi finančni situaciji, prek ministrstev razpisuje država.

Pri načrtovanju in obljubah projektov je potrebno biti realističen. Sam sem realist in vedno obljubljam le stvari, za katere vem, da jih je možno izpeljati. Je že res, da papir vse prenese, tudi lepe obljube. Ampak obljube je potrebno potem izpolniti. Treba je biti realist, vendar brez drznih idej, ki se mnogim zdijo morda celo utopične, ni premikov, ni korakov v boljšo prihodnost.

Ob koncu pa želim mojim občankam in občanom čestitati ob našem prazniku in jih povabiti na prireditve v času praznovanja. ●

Energetska sanacija šolskih stavb

Petra Lotrič Ogrin

Sredi julija se je pričela energetska obnova stavb matične OŠ dr. Janeza Mencingerja na Bohinjski Bistrici in Podružnične OŠ v Srednji vasi. Zaključena bo predvidoma pred začetkom pouka, ki bo v ponedeljek, 1. septembra.

V proračunu Občine Bohinj za leto 2014 so sredstva zagotovljena že od prvega sprejetja proračuna v lanskem decembru. Občina je bila uspešna na razpisu Ministrstva za šolstvo in je lahko 85 odstotkov sredstev, potrebnih za energetsko obnovo, že takrat vključila v proračun. Celoten znesek namenjen energetski obnovi šolske stavbe matične OŠ je 816.800 evrov, stavba podružnične OŠ pa bo energetsko obnovljena za 78.650 evrov. ●

Predstavitev občinskih nagrajencev

Petra Lotrič Ogrin

Kot vsako leto vam tudi v letošnji avgustovski izdaji Bohinjskih novic predstavljamo občinske nagrajence. Občinski svet je potrdil izbiro Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, in sicer bo Občina Bohinj pokojnemu Tomažu Budkoviču posmrtno podelila naziv častni občan Občine Bohinj, Mišu Serajniku pa zlato plaketo.

Častni občan Občine Bohinj - Tomaž Budkovič (1949-2014)

Predlagatelj: Jože Dežman s soglasjem družine pokojnega Tomaža Budkoviča in podporo Jožeta Miheliča, mag. Črtomira Freliha, mag. Marka Stepca, mag. Hanzija Filipiča, Klemena Langusa in drugih.

»S smrtjo Tomaža Budkoviča smo izgubili dobrega človeka, velikega poštenjaka, dobrotnika, izjemnega strokovnjaka in odličnega prijatelja. Spomin nanj naj ostane v naši zakladnici. In prav priznanje častnega občana Občine Bohinj bo njegov človeški vzor, strokovno odličnost in navezanost na Bohinj ohranilo kot častno dediščino in naš skupni ponos,« je v obrazložitvi svojega predloga zapisal Jože Dežman. Izpostavil je štiri razloge za svoj predlog. Zbirka Malega vojnega muzeja in njena predstavitev v Muzeju Tomaža Godca temelji predvsem na strokovnem delu Tomaža Budkoviča. Ta zbirka je bila leta 1989 prva slovenska zbirka, posvečena prvi svetovni vojni. Tomaž Budkovič je bil strokovnjak na več področjih – geologija, arheologija, zgodovina, domoznanstvo – in za vsako od njih bi si zaslužil posebno priznanje. Še posebej pa, ker je na vsakem od njih Bohinju s svojo zvestobo do domačega kraja podaril bogato zapuščino. Začel je že s temo diplomske naloge – Jurske plasti severnega dela Bohinjske doline – in nadaljeval s pionirskimi raziskavami o Bohinju v času Avstro-Ogrske, med prvo svetovno vojno in med obema vojnama, katerih spoznanja je zapisal v knjige: Vzpon Bohinja pred zatonom Avstro-Ogrske; S Turudijevim bataljonom na soškem bojišču; Bohinj 1914–1918: med fronto in zaledjem ter Bohinj 1918–1941: življenje ob meji. Slednjo je zaključil še na smrtni postelji. Bila je njegov zadnji življenjski cilj in ni bilo raziskovalca, ki bi v zadnjem času prebil toliko časa v Arhivu RS. V njegov spomin in trud jo bosta še letos izdala žena Mojca in društvo Mali vojni muzej.

Zlata plaketa - Mišo Serajnik

Predlagatelja: Ivan Veber, član nadzornega odbora Muzejskega društva Žiga Zois, in Drago Kotnik, predsednik Čebelarskega društva Bohinj.

Predlagatelja sta v obrazložitev predloga o Mišu Serajniku zapisala tole: »Mišo Serajnik je predsednik Muzejskega društva Žiga Zois že vseh 14 let njegovega obstoja. Serajnikovo ustvarjalno delo se je nazadnje najbolj pokazalo pri izdelavi drugega Bohinjskega zbornika, ki je izšel v letu 2012 in predstavlja veliko društveno ustvarjalnost. Mišo Serajnik je poleg avtorskega prispevka opravil skoraj vsa organizacijska in redakcijska opravila, ki so zahtevala več kot leto dni intenzivnega dela. Tak odnos, kot ga je pokazal pri tem projektu, ima do društva že od začetka njegovega delovanja. Večinoma sam pripravi predloge programov, poišče predavatelje, organizira razstave, ekskurzije itd. Vedno poskrbi za vse, od pobude do poravnave stroškov. To danes ni enostavno, ker je delovanje društva zelo regulirano.

V času Serajnikovega predsedovanja si je društvo prigospodarilo kar nekaj premoženja, s katerim je omogočena realizacija razstav in predavanj. Poleg velikega organizacijskega dela, ki ga je opravil ob jubileju 100-letnice bohinjske železnice, je Mišo Serajnik organiziral tudi obnovo spomenika preminulim pri gradnji bohinjskega predora. Organiziral je prenovo spomenika nomenjskim črnovojnikom. Njegova zasluga je obnova plavža sv. Eme in izvedba spominske poti. Lani je sam realiziral izdelavo spomenika Giacomu Ceconiju, graditelju bohinjskega predora. To je samo nekaj aktivnosti, pri katerih je v imenu društva glavno delo opravil naš predsednik.

Vodenje društva je Serajnikova posebna

odlika. Njegova izjemna korektnost do članov je doslej omogočila ustvarjalno delovanje društva. Člane zna motivirati, tako da delo postane ustvarjalno zadoščenje posameznika. Kot osebnost je Mišo Serajnik spoštovan v celem domačem kraju, saj deluje na različnih področjih.

Aktiven je tudi v Čebelarskem društvu Bohinj. Njegovi začetki čebelarjenja segajo v leto 1975, ko je po smrti tasta Franca Iskre prevzel njegove čebele. Na začetku čebelarske poti mu je veliko pomagal tedanji predsednik društva Jože Sušnik. Takoj, ko se je včlanil v društvo, je Mišo Serajnik postal tajnik, leta 1983 pa je prevzel mesto predsednika Čebelarskega društva Bohinj in na tem mestu ostal do leta 1991. Še zdaj je aktiven v upravnem odboru društva. V času predsednikovanja je leta 1986 s pomočjo organizacije za tehnično kulturo organiziral čebelarski raziskovalni tabor. Ob koncu tabora so v avli Kulturnega doma Joža Ažmana pripravili odmevno čebelarsko razstavo. Leta 1987 je v prvem Bohinjskem zborniku objavil daljši prispevek o bohinjskih muharjih. Leta 2009 je dal pobudo za obnovo Čučkovega čebelnjaka na Bitnjah, drugega najstarejšega čebelnjaka v Sloveniji. Ob 110. obletnici ČD Bohinj je bil urednik zbornika z naslovom Od Strgarja do danes. Njegova zasluga je, da se je veliko čebelarskega arhiva našega najbolj znanega čebelarja Jana Strgarja sploh ohranilo. V zadnjem času pa je tudi mentor mladim čebelarjem. Že od samega začetka čebelarjenja je Mišo Serajnik predan čebelam in dober čebelarski prijatelj.

Živimo na deželi. V takšnem okolju je težko organizirati kulturno dejavnost, ki je obenem tudi raziskovalna. Delovanje Miša Serajnika v Muzejskem društvu in v lokalni skupnosti predstavlja intelektualni potencial, s katerim bogati vse nas.« ●

Uradne ure TNP v Bohinju

Javni zavod Triglavski narodni park

Javni zavod Triglavski narodni park nadaljuje z uradnimi urami v krajih na območju TNP, na katerih bodo prebivalci lahko dobili informacije v povezavi z delom upravljavca. V primeru svetovanj, povezanih z načrtovanimi gradnjami, bodo izvedeni tudi terenski ogledi.

Uradne ure v Stari Fužini potekajo v pisarni KS Stara Fužina - Studor zadnji ponedeljek v mesecu od 17.00 do 19.00. Naslednje uradne ure bodo 28. avgusta 2014.

Uradne ure na Koprivniku so v pisarni KS Koprivnik - Gorjuše vsako tretjo sredo v mesecu od 17.00 do 19.00. Naslednje uradne ure bodo 20. avgusta 2014.

Vljudno vabljeni! ●

Praznovanje 50. obletnice Vogla

Petra Lotrič Ogrin

V soboto, 5. julija, je bilo na Voglu še posebej slovesno. Edino obratujoče visokogorsko smučišče je praznovalo 50. obletnico prvega gondolskega prevoza obiskovalcev iz doline na smučišče, ki se je zgodil 4. julija 1964.

Na terasi bara Čuk na Rjavi skali je bila zbrana množica ljudi, ki je prišla, da bi počastila visok jubilej žičniških prevozov skupaj z družbo Žičnice Vogel Bohinj, d. d. V spremljevalnem kulturno-zabavnem programu so nastopili Godba Jesenice Kranjska Gora, folklorna skupina KUD Triglav Srednja vas, ženski pevski zbor Kulturnega društva Bohinj in najmlajši folkloristi, zbrani v skupini Žgančki KUD-a Triglav Srednja vas. Še dolgo v popoldanski čas pa je zbrane obiskovalce zabaval ansambel Karavanke.

Kot se za praznovanja obletnic spodobi, je Vogel za najbolj sladkosnedne odrasle in otroke pripravil tudi torto. A preden so vanjo zarezali, so direktor smučišča Boštjan Mencinger, župan Občine Bohinj Franc Kramar in direktor Turizma Bohinj Klemen Langus zbrane tudi na kratko nagovorili.

»Danes je Vogel sodoben smučarsko športni center, ki je v minuli zimi gostil skoraj 110.000 smučarjev. V poletni sezoni pričakujemo še dodatnih 80.000 obiskovalcev. Ponosni smo, da poleg smučišča upravljamo tudi gostinske in namestitvene objekte. Pozimi smo imeli 80 postelj, s poletjem pa smo v upravljanje prevzeli tudi Ski hotel, ki nam je dal še dodatnih 80 ležišč. Poleg tega skrbimo tudi za dodatno ponudbo. Z Javnim zavodom TNP smo uredili informacijsko pot Vogel, manjši botanični vrt, kolesarski park in na Vogel razširili Zlatorogovo deželo za otroke. Organiziramo poroke in team-buildinge. Uredili smo še prodajalno spominkov in informacijsko točko, v baru Čuk nad Viharnikom pa center za obiskovalce, kjer si lahko ogledate film s predstavitvijo in zgodovino Vogla,« je predstavil sedanjost Žičnic Vogel Bohinj njihov direktor Boštjan Mencinger.

Direktor Turizma Bohinj Klemen Langus, direktor Žičnic Vogel Bohinj in župan Franc Kramar so skupaj zarezali v torto. *Foto: Mitja Sodja, Foto Bohinj*

Da se Vogel nahaja v kraljestvu Zlatoroga in da je bil ravno Turistovski klub Skala, ki je na mestu, kjer sedaj stoji Ski hotel, zgradil svojo kočo, eden od producentov prvega slovenskega celovečernega filma z naslovom Kraljestvo Zlatoroga, katerega del izkupička je namenil izgradnji omenjene koče, je zbranim povedal direktor Turizma Bohinj Klemen Langus. Pri tem je poudaril, da je šlo za sodelovanje in da gre za sodelovanje tudi v današnjem času. »Sodelovanje rodi zaupanje, pozitivne odnose in tudi prijateljstvo. In ravno za to gre. Sodelovanje, ki smo ga vzpostavili v zadnjih letih, je zavidanja vredno, zgledno in se širi po Bohinju, zato ker si želimo v svojem času tudi nekaj doseči. Danes si Bohinj brez Vogla težko predstavljamo in prav tako ne Vogla brez Bohinja. Naj živi sodelovanje!« je dejal Langus.

»Vogel ni katero koli smučišče. Vogel je posebno smučišče. Umeščen je v prav poseben prostor, v raj pod Triglavom. Modrost ljudi leta 1964 je prevladala in zgradili so za tiste čase najsodobnejše smučišče v Sloveniji. Koliko zgodb je prepletenih na našem Voglu – lepi spomini, lepa doživetja. Za vse to pa je moral nekdo skrbeti in to je bil kolektiv Žičnic Vogel. Še posebej veliko nam pomeni prav zaposlenost ljudi na Voglu, ker je prav zaradi nje živel tako dobro, kot je živel. Verjamem, da je prihodnost Vogla lahko svetla. Skozi leta pa je doživljal tudi burna obdobja. Kazalo je tudi že, da smučišče sploh ne bo več obratovalo. A država in politika sta spoznali v želji Bohinjcev, da se smučišče reši, dobrobit za vso državo. Zato sta pristopili in pomagali pri projektu izgradnje nove sodobne gondolske žičnice. Prepričan sem, da bo tako tudi v prihodnosti in da bo izdelan državni lokacijski načrt za območje smučišča Vogel. Za konec želim vsem zbranim lep dan na našem Voglu in da bi se nanj pogosto vračali. Danes ni le praznik Vogla, danes je praznik Bohinja – in Bohinj praznuje z Voglom« je zbranim povedal župan Kramar.

Kako se je začela zgodba z vogelsko žičnico

»K petdesetletnemu jubileju Žičnice Vogel se spodobi zgodba o njenem nastanku,« je ob svojem sestavku o začetkih smučišča zapisal Ivan Veber. To je njegov zapis:

»O izjemnih smučarskih terenih pod Voglom je seznanjal planinsko srenjo domačin, profesor glasbe in komponist Janko Ravnik, Zotlarjev z Bistrice. Več kot deset let je bil predsednik Turistovskega kluba Skala, kjer so se pred 82 leti začeli zbirati naši takrat sodobni alpinisti in gorski smučarji.

Društvo je gradilo bivake po odročnih krajih, edino svojo kočo, imenovano Skalaški dom, pa je zgradilo leta 1934 na Rjavi skali pod Voglom na mestu sedanjega Ski hotela. Namenjena je bila smučanju po pobočjih nad planino Vogel. Kot druge koče na Spodnjih bohinjskih gorah je pogorela med vojno.

Po vojni je Planinska zveza Slovenije delila društvom pravice za obnavljanje posameznih koč. Bohinjsko planinsko društvo je kandidiralo tudi za Skalaški dom, dobilo pa jo je PD Železničar iz Ljubljane, in sicer leta 1953.

V tistem času se je še močno čutilo povojno pomanjkanje, zato je bilo težko pridobiti sredstva za investicije. Vendar so železničarji imeli nekaj zvez in 14. decembra 1953 so v prostorih Državnega sekretariata za gospodarstvo Ljudske republike Slovenije dobili načelno soglasje k investicijskemu programu za žičnico Vogel, ob njej pa bi zgradili tudi nov moderen planinski dom. Ideja ni bila nova, bil pa je čas, ko so v Alpah že dobro delovali smučarski sistemi višje v gorah.

Železničarji so v naslednjem letu prejeli dotacijo 4.157.000 din in takoj je bila načrtovana žičnica, zgrajena dovozna cesta k spodnji postaji žičnice, izsek trase za žičnico, baraka za material, tovorna žičnica za dovoz materiala, dva predalčasta stebra za žičnico, pretežno izdelani 4 stebri za daljnovod, razstreljen in očiščen prostor za zgornjo postajo. Prav neverjetno delo za planinsko društvo, ki je pretežno delalo prostovoljno.

Izgradnja tovorne žičnice, ki še danes vozi vzporedno z gondolsko žičnico, je bila za tisti čas zahteven projekt. Opravili so ga domači gozdarski žičničarji, ki so bili poklicno usposobljeni za taka opravila. V tem času je nehala delovati gozdarska žičnica Ventije iz oddelka 99 v Bareči dolini. Še se Kocjanc Janko spominja prevoza žične vrvi na Rjavo skalo.

Toda naslednje leto se je pravljica končala. Verjetno so v Ljubljani presodili, da društvo ne more biti nosilec tako obsežne investicije in dotacija je zastala. Leta 1958 so zgradili žičnico na Pohorje in na Krvavec, gradbišče žičnice Vogel pa je leta 1961 kupilo podjetje Transturist iz Škofje Loke, ki je že načrtovano kabinsko žičnico za 15 oseb dogradilo 1964. leta. Iz kupnine pa so planinci Železničarja zgradili Kosijev dom na Vogarju.« ●

Kako so gradili prvo tovorno žičnico na Vogel

Petra Lotrič Ogrin

Po praznovanju 50. obletnice prve vožnje s kabinsko žičnico na Vogel je poklical Jože Arh, Boštekov iz Stare Fužine, in me povabil na obisk. Sodeloval je namreč pri gradnji prve tovorne žičnice na Vogel, ki je bila v veliko pomoč ob gradnji kabinske v 60. letih prejšnjega stoletja. Arh je edini še živeči delavec, ki je bil prisoten ob izgradnji prve tovorne žičnice. Ob praznovanju 50-letnice je bil na Voglu, kjer si je ogledal tudi film o zgodovini žičnic. Pravi, da sta sedanji direktor Vogla Boštjan Mencinger in Lovro Sodja v filmu pravilno pripovedovala potek dogodkov, Stanko Odar pa ne. »Kar je govoril, ni bilo prav nič res,« mi je povedal Jože Arh, »govoril je, kako so vlekli nosilno vrv po Žagarjevem grabnu. Po Žagarjevem grabnu je bil tedaj dostop zelo težak, ker še ni bilo ceste, kot je danes, ampak le peš pot.«

Arhov spomin na gradnjo je tak. »Pred drugo svetovno vojno je na Voglu stal Skalaški dom, ki ga je postavilo Planinsko društvo Ljubljana, a je bil pred koncem vojne požgan. Planinsko društvo Ljubljana se je v začetku 50. let odločilo znova zgraditi takšnega, kot je bil. V zimi 1952-1953 je padlo veliko snega, na planini Stareča raven je zapadlo čez meter snega. Tam je bilo leta 1952 posekano približno 600 kubičnih metrov lesa iglavcev in listavcev, s katerim so nameravali na novo postaviti Skalaški dom. Zaradi prevoza materiala na Vogel se je društvo odločilo postaviti žičnico. Ko bi dom obratoval, bi z njo dovažali vodo in hrano. Ob vznožju smo dali v tla 3-5 cevi metrskega premera, da smo z njimi prišli do talne vode. Načrtovano je bilo, da bi postavili črpalko, ki bi vodo črpala do prve žičniške koze, od koder bi jo z žičnico prevažali na Vogel.

Načrt za žičnico je naredil gospod Herman, priimka se ne spomnim, ki je bil po rodu Nemec, a je med vojno dezertiral in se pridružil partizanom. Ostal je v Sloveniji in se poročil s Slovenko, živela sta v Ljubljani. Sedaj bi bil star približno 100 let, ne vem, ali še živi. Delovodja je bil gospod Saksida s Primorske, ki bi bil sedaj star pri-bližno 105 let. In ker je bil na Vogel napeljan tudi telefon, nas je Saksida vsako jutro točno ob 6. uri poklical, ali smo že pričeli z delom.

V Bohinj sta bili pripeljani vitla na motor in vlečna vrv, s katero smo z dvema konjema vse zvozili na planino Stareča raven. Prevažala sta Kokc Jože s Polj in Boštek Martin iz Stare Fužine. V pomoč so bili vzeti kmet Urbanc Jože starejši z Bistrice, Boltarjev Janko Mikelj, Žagarjev Tonej Žagar in jaz, Boštek Jože Arh, ki sem izmed vseh edini še živeči. Slednji trije bi bili tudi upravljali z žičnico, ko je bila zgrajena.

Na vlečno vrv smo navezali kamen in jo tako spustili čez prve skale, nato pa smo jo vlekli do Ukanca do spodnje postaje, se pravi do prve koze. Prvi dve sta bili usidrani koza na vrhu in koza pri vznožju. Kar je najbolj zanimivo, gospod Herman ju je usidral brez kapljice betona. Nato je na samem terenu natančno določil smer in kraj, kjer smo postavili še srednji dve kozi. Koze sta izdelala cimpermana Kosov Lojz Maroden z Bohinjske Bistrice in Sodarjev Lojz Žnidar z Nomenja.

S spodnje postaje smo z vlečno vrvjo na Vogel potegnili nosilno žično vrv. Tovorni voziček je bil le eden, tako da je kar trajalo, da smo na vrh zvozili material za nov dom.

Žal je planinskemu društvu kmalu zmanjkalo denarja in vsa gradnja se je zaustavila. Ko je čez leta žičnico in ostanke Skalaškega doma kupilo podjetje Transturist iz Škofje Loke, so Skalaši, kot smo tudi rekli društvu, kupili Pontarjev stan na Vogarju in na njegovem mestu skozi več let gradnje postavili sedanji Kosov dom na Vogarju.

Gradnjo na Voglu pa je prevzelo gradbeno podjetje GP Bohinj z Bohinjske Bistrice - nato zgradili prvo gondolo za prevoz ljudi, ki je bila večkrat povečana do današnje velikosti.« ●

V Bohinju se razvija mehka mobilnost

Petra Lotrič Ogrin

Občina Bohinj in Turizem Bohinj si že vrsto let prizadevata krepiti javni potniški promet in s tem umiriti promet v celotnem Bohinju, predvsem pa v okolici Bohinjskega jezera.

V letošnji poletni sezoni je Turizem Bohinj skozi projekt, ki se imenuje »Bodi kul, bodi mobilen, v Bohinju uporabljaj javni prevoz«, sklenil dogovor s podjetjem Alpetour in poleg rednih avtobusnih linij po obeh dolinah vzpostavil tudi linijo »poletni avtobus«, v sodelovanju s turističnim zavodom v občini Bled tudi »hop-on, hop-off avtobus«. Prvi vozi v juliju in avgustu na relaciji Bohinjska Bistrica–Zgornja Bohinjska dolina–Ribčev Laz–Slap Savica.

»Hop-on, hop-off« avtobus je letošnja novost in vozi ob sobotah in nedeljah. Njegova pot se začne na železniški postaji na Bohinjski Bistrici, nadaljuje po Spodnji dolini v Staro Fužino, od tam po Zgornji dolini v Jereko in še naprej na Koprivnik, Gorjuše, Goreljek do Rudnega polja in nazaj. Vozovnica zanj stane pet evrov, za otroke do 10 let pa je vožnja brezplačna. Vozovnica velja ves dan, kar pomeni, da se lahko z eno vozovnico obiskovalci, gostje in tudi domačini vozijo ves dan neomejeno. Ista vozovnica velja tudi za »hop-on, hop-off« avtobus, ki pripelje na Rudno polje z Bleda. Vozne rede obeh avtobusov si lahko ogledate na spletni povezavi http://www.bohinj.si/si/o_bohinju/vozni_redi/avtobus#showHere.

Gostje, ki v Bohinju prespijo vsaj dvakrat, lahko kupijo tudi Kartico gost Bohinja. To je kartica mehke mobilnosti in številnih drugih ugodnosti, ki omogoča brezplačne prevoze na rednih linijah in poletnem avtobusu prevoznika Alpetour, poleg tega pa 50-odstotni popust pri nakupu vozovnice za vlak na relaciji Bohinjske Bistrica v smeri Jesenic ali Nove Gorice.

Umirjanje prometa se osredotoča predvsem na zmanjševanje individualnega motornega prometa v določenem času in prostoru. Sočasno krepi obseg in kakovost javnega in organiziranega turističnega prometa, poudarek pa je tudi na promociji javnega prometa. »Projekt 'Bodi kul, bodi mobilen, v Bohinju uporabljaj javni prevoz' je nadaljevanje aktivnosti na temo trajnostnega prometa oziroma t. i. mehke mobilnosti,« je povedal direktor Turizma Bohinj Klemen Langus. V zadnjih letih so tako zgradili in uredili kolesarsko pot Bohinj in pripadajoči most čez Savo pri Kampu Danica. Uvedli so brezplačni

avtobus na Ribčevem Lazu med parkiriščem nasproti hotela Kristal in avtobusno postajo pred hotelom Jezero. Brezplačni avtobus bo organiziran ob prometnih konicah, ko bodo odprli tudi omenjeno parkirišče. Kupili so deset električnih koles, ki si jih gostje lahko sposodijo v TIC Bohinjska Bistrica, Kampu Danica in TIC Stara Fužina.

»Projekt predstavlja pomemben kamenček v mozaiku spodbujanja trajnostnega razvoja turizma, saj želimo ohraniti naravo ter obiskovalcem omogočiti kakovostno doživljanje naravnih in kulturnih danosti Bohinja,« je pojasnil Langus.

Kaj pa lokalno prebivalstvo?

»To je popolnoma legitimno vprašanje,« pravi Langus, »v danem času je res, da imajo od te ponudbe domačini manj kot obiskovalci in gostje. Zato stremimo k temu, da bomo v prihodnosti lahko lokalnemu prebivalstvu omogočili vsaj enake ugodnosti, če ne celo večjih.«

Kljub vsemu pa se pozitivne posledice umirjanja prometa in mehke mobilnosti že kažejo. Z umirjanjem osebnega prometa in preusmerjanjem gostov in obiskovalcev na javni promet lokalno prebivalstvo pridobi na zmanjšanju hrupa, onesnaženja, predvsem pa gneče na cesti. Z dodajanjem novih avtobusnih linij pa vsaj v poletnem času domačini pridobijo večjo frekvenco prevozov po Bohinju. Poletni avtobus zviša frekvenco prevozov po Zgornji dolini, »hop-on, hop-off« avtobus pa poleg obeh dolin pokrije tudi višje ležeče vasi, ki s poletnimi počitnicami zgubijo prevoze s šolskim avtobusom.

Začetek torej je. A iz malega raste veliko, pravijo. Na primer po 11. členu veljavnega Zakona o TNP država finančno spodbuja transferne prevoze (t. i. shuttle), t. j. prevozi z manjšimi avtobusi ali kombiji, kar bo v prihodnosti lahko dobra priložnost za ustanovitev lokalnega podjetja, ki bo takšne prevoze nudilo in to ne samo turistom, ampak tudi domačinom. ●

Parkirišče za avtodome

Petra Lotrič Ogrin

Foto: Petra Lotrič Ogrin

Slovenske železnice so v prvi polovici julija na železniški postaji na Bohinjski Bistrici dokončale prvo fazo predvidene dodatne ureditve obstoječega parkirišča za osebna vozila, avtobuse in avtodome. Predstavnik Slovenskih železnic Marko Tancar nam je že konec marca letos povedal, da bodo zaradi omejenih finančnih sredstev dela potekala postopno. Prva faza je torej končana – urejeno je parkirišče za avtodome, kjer je 22 parkirnih prostorov, opremljenih s priključki za vodo in elektriko. Za vse informacije in najem parkirnega prostora se lahko zainteresirani obiskovalci obrnejo na turistično agencijo LD Turizem. ●

Vožnja v naravnem okolju

Petra Lotrič Ogrin

V začetku julija je stopila v veljavo Novela zakona o ohranjanju narave, ki uvaja pomembne novosti tudi na področju ureditve vožnje v naravnem okolju. Cilj novele zakona je celovita ureditev področja vožnje v naravnem okolju ob upoštevanju javnega interesa ohranjanja narave ter legitimnih zasebnih interesov lastnikov vozil na motorni pogon in koles do rekreacijske oziroma športne vožnje v naravi.

Glede na uredbo iz leta 1995 so v noveliranem zakonu ohranjene tiste prepovedi, za katere je bilo ugotovljeno, da so potrebne za varstvo narave, ob tem pa veljavna ureditev tudi delno sprošča vožnjo v naravnem okolju in daje možnosti za vožnjo v posebej določenih območjih za šport in rekreacijo, ki pravno sicer niso del naravnega okolja, dejansko pa imajo lahko te površine vse želene kvalitete narave.

V noveli zakona so se ohranile prepovedi vožnje, parkiranja, ustavljanja in organiziranja voženj z vozili na motorni pogon v naravnem okolju, ob tem da to ne velja za opravljanje dejavnosti kmetijstva, gozdarstva, čebelarjenja in druge posebej navedene dejavnosti ter za službene in druge tem podobne vožnje. Vse te izjeme so v predlogu zakona izrecno naštete.

Novela zakona določa, da v naravno okolje ne sodijo posebej določena območja za rekreacijo in šport (poligoni). Predlagana rešitev zato predvideva, da se bo v okviru občinskih prostorskih načrtov določilo posebna območja za rekreacijo in šport, ki bodo izrecno vključevala tudi vožnjo z vozili na motorni pogon. To pomeni, da bodo ta območja v postopkih okoljskih presoj ocenjena kot primerna za namene vožnje z vozili na motorni pogon. Taka območja bodo lahko za vožnjo z vozili na motorni pogon posebej urejena z gradbenimi deli ali pa bodo namenjena samo takim vožnjam. Naravno okolje so območja izven naselij in cestnega omrežja ter gozdnih cest in območij, ki so z občinskimi prostorskimi akti določena kot površine za rekreacijo in šport in ki vključujejo tudi rabo za vožnjo z vozili na motorni pogon.

V veljavi so ostale vse dosedanje izjeme glede izključitve veljavnosti ureditve za določene dejavnosti in vožnje v naravnem okolju. Dodajajo pa se še nove. Izjeme veljajo za opravljanje javnih služb, izvajanje inšpekcijskih nadzorov, policijo in druge organe pregona, obrambo, zaščito in reševanje, Slovensko vojsko, gospodarjenje v gozdu, upravljanje z divjadjo in ribami, kmetijska dela, čebelarjenje, urejanje vodotokov, infrastrukturnih objektov, smučarskih prog, reševanje ob naravnih in drugih nesrečah ter za dostop do objektov izven naselij in druge tem podobne vožnje.

Izjeme za službene in podobne vožnje veljajo le, če dostop ni mogoč po javnih cestah. Če je dostop mogoč po obstoječih nekategoriziranih cestah ali drugih prometnih površinah, se tudi službene in podobne vožnje opravljajo izven naravnega okolja – ni torej dovoljeno, da bi vozili v naravnem okolju po bližnjicah. Nova izjema velja tudi za dostop do objektov, ki niso neposredno povezani z javnimi in nekategoriziranimi cestami, ki se uporabljajo za javni cestni promet.

Popolna novost je izjema od prepovedi vožnje z vozili na motorni pogon, ki se nanaša na organiziranje javnih prireditev. Le ta se umešča v veljavno ureditev, ki je sicer urejena z zakonom, ki ureja javna zbiranja. Izrecno je določeno, da gre za izjemo od določb zakona, ki ureja gozdove, in določb zakona, ki ureja kmetijska zemljišča, kar pomeni, da se s tem dopušča organiziranje javnih prireditev z vožnjo z vozili na motorni pogon v naravnem okolju. Tako je mogoče pod zakonsko določenimi pogoji (časovne in prostorske omejitve) organizirati javne prireditve z vozili na motorni pogon v naravnem okolju, pri čemer je ob tem predvideno predhodno soglasje ZRSVN, v okviru katerega bosta morala pozitivno mnenje podati tudi Zavod za gozdove Slovenije in kmetijska svetovalna služba. Soglasje se bo lahko podalo s pogoji, ki bodo del dovoljenja za javno prireditev. Organizator prireditve je dolžan po končani prireditvi prireditveni prostor sanirati oziroma ga v kar največji možni meri približati predhodnemu stanju.

V noveli zakona se je opustila prepoved organiziranih voženj v zavarovanih območjih in v gozdnem prostoru, ki je v zavarovanih ob-

močjih veljala tudi za ceste. V veljavi ostajajo določbe Zakona o planinskih poteh, kjer se lahko vozi s kolesom v naravnem okolju samo po tistih planinskih poteh, ki so posebej označene, ter dovoljujejo vožnjo s kolesi. Prav tako ostajajo v veljavi tudi določbe Zakona o gozdovih, da se lahko vozi s kolesom v naravnem okolju po tistih gozdnih vlakah in gozdnih poteh, ki so prav tako posebej označene. Vožnja s kolesom je dovoljena tudi po vseh gozdnih ter javnih in nekategoriziranih cestah, ki se uporabljajo za javni cestni promet, ker te ceste ne sodijo v naravno okolje.

Na ministrstvu menijo, da predstavlja uveljavljena rešitev dober kompromis, ker po eni strani sprošča vožnje s kolesi na utrjenih poteh, pri čemer ohranja pravico lastnika oziroma upravljavca, da temu nasprotuje.

Z dovoljevanjem javnih prireditev za vožnjo s kolesi v naravnem okolju je dana možnost organiziranja teh prireditev, ki je bila prej prepovedana. Bistvena novost je v določitvi območij za šport in rekreacijo, kjer je vožnja s kolesi dovoljena, kar pomeni, da se v takih območjih, ki bodo določena v občinskih prostorskih aktih, lahko uredijo poligoni, kolesarski parki in podobna območja.

Pri nadzoru vožnje v naravnem okolju so z novelo zakona okrepljena pooblastila naravovarstvenih nadzornikov, ki imajo poleg inšpektorjev za okolje pristojnost celovitega nadzora vožnje v naravnem okolju (z vozili na motorni pogon in s kolesi). Vožnjo s vozili na motorni pogon v naravnem okolju poleg inšpektorjev za okolje in naravovarstvenih nadzornikov nadzirajo tudi policisti ter kmetijski, gozdarski, lovski in ribiški inšpektorji. Posebej je urejen tudi zaseg vozila na motorni pogon, če voznik stori prekršek v kvalificiranih okoliščinah (vožnja nad gozdno mejo in kršitve varstvenih režimov v zavarovanih območjih ter povratništvo). ●

Gradnja Informacijskega središča TNP v Bohinju

Javni zavod Triglavski narodni park

Nastajajoče Informacijsko središče Triglavskega narodnega parka v Bohinju že dobiva svojo podobo. Gradbena dela, ki so se pričela marca 2014, vključujejo zemeljska dela, pozidavo objekta, postavitev ostrešja in vgradnjo stavbnega pohištva. Gradnja poteka v skladu z načrti, končni zunanji videz bo objekt dobil jeseni, v zimskem času pa bo v objektu potekala ureditev notranjosti prostorov. Sodobno urejeni prostori v velikosti 741 m2 bodo namenjeni obiskovalcem bohinjskega dela Triglavskega narodnega parka in lokalni skupnosti.

Gradnja Bohinjke. *Foto: Janko Dobravec*

Triglavski narodni park bo z informacijskim središčem v Bohinju dopolnil mrežo informacijskih mest TNP za ozaveščanje o pomenu ohranjanja narave in kulturne dediščine, usmerjanje obiskovalcev in informiranje. Del objekta bo namenjen delovanju pisarn TNP za večjo dostopnost uprave TNP lokalni skupnosti pri upravnih postopkih in drugih oblikah svetovanja. Središče se bo vključevalo v obstoječo ponudbo Bohinja, programi bodo potekali tudi zunaj tu-ristične sezone. Velik pouda-rek je na usklajevanju in na- črtovanju vsebin središča z lokalno skupnostjo, saj želimo, da je središče za prebivalce Bohinja pridobitev pri izvajanju različnih programov, delavnic in prireditev ter za druženje različnih starostnih in interesnih skupin.

Naložba v vašo prihodnost
Operacijo delno financira Evropska unija
Evropski sklad za regionalni razvoj

Sredstva za naložbo v višini 1,4 milijona evrov je Triglavski narodni park pridobil iz Evropskega sklada za regionalni razvoj in Ministrstva za gospodarski razvoj in tehnologijo (skupna vrednost 1.075.000 evrov), finančni del Ministrstva za kmetijstvo in okolje je 147.800 evrov, delež JZ TNP pa 186.885 evrov. Projekt bo zaključen predvidoma julija 2015. ●

Subvencije za vzrejo čebeljih matic v letu 2014

Petra Lotrič Ogrin

V petek, 25. julija, je Ministrstvo za kmetijstvo in okolje v Uradnem listu RS objavilo odprti javni razpis za »Subvencioniranje vzreje čebeljih matic za leto 2014«. Višina razpisanih sredstev znaša do 30.000 evrov. Rok za oddajo vlog je začel teči peti dan po objavi. Vloge se lahko oddajo do vključno 31. avgusta 2014. V primeru, da bodo vsa sredstva porabljena pred 31. avgustom, se vloge lahko vlagajo do objave obvestila o zaprtju tega javnega razpisa, ki bo objavljeno na spletni strani MKO.

Predmet podpore je dodelitev nepovratnih sredstev vzrejevalcem čebeljih matic, če so povečali vzrejo kakovostnih plemenskih (rodovniške in gospodarske) čebeljih matic v letu 2013 za najmanj 5 % glede na vpisane čebelje matice v izvorno rodovniško knjigo v preteklem programskem letu. Subvencija vzrejevalcem čebeljih matic, ki uveljavljajo subvencijo za gospodarske čebelje matice, znaša 1,50 evra na čebeljo matico, za rodovniške čebelje matice pa 7 evrov. Vzrejevalcem rodovniških čebeljih matic se subvencionira vzdrževanje trotovskih linij na plemenilni postaji. Cilj podpore je spodbuditi vzrejevalce čebeljih matic k vzreji bolj kakovostnih matic in k večjemu številu vzrejenih matic.

Dodatne informacije

Več informacij o objavljenem javnem razpisu lahko zainteresirani dobijo na spletni strani Ministrstva za kmetijstvo in okolje http://www.mko.gov.si/si/javne_objave/javni_razpisi ali Agencije za kmetijske trge in razvoj podeželja http://www.arsktrp.gov.si/si/o_agenciji/javne_objave/javni_razpisi oziroma na telefonski številki agencije 01 5807 792, in sicer od ponedeljka do četrtka od 7.30 do 15.00 in v petek od 7.30 do 14.00. Vprašanja lahko posredujete tudi po elektronski pošti aktrp@gov.si. ●

Uradni vestnik Občine Bohinj

LETO XVII | Bohinj, 1. avgust 2014 | Številka 5

VSEBINA

8. SKLEP o delni povrnitvi stroškov volilne kampanje za lokalne volitve v Občini Bohinj

8.

Na podlagi 24., 26. in 28. člena Zakona o volilni in referendumski kampanji (Uradni list RS, št. 41/07, 103/07-ZPolS-D in 98/13) ter na podlagi 17. člena Statuta Občine Bohinj (Uradni vestnik Občine Bohinj, št. 8/07), je Občinski svet Občine Bohinj na 4. korespondenčni seji, dne 22. julija 2014 sprejel naslednji

SKLEP
o delni povrnitvi stroškov volilne kampanje za lokalne volitve v Občini Bohinj

I.

S tem sklepom se določajo kriteriji za delno povrnitev stroškov volilne kampanje za lokalne volitve v letu 2014 v Občini Bohinj.

II.

Stroški volilne kampanje za volitve v občinski svet ne smejo preseči 0,40 EUR na posameznega volilnega upravičenca v občini.

Stroški volilne kampanje za župana ne smejo preseči 0,25 EUR na posameznega volilnega upravičenca v občini. Če pride do ponovitve glasovanja, se stroški volilne kampanje za kandidata, ki na tem glasovanju kandidira, lahko povečajo še za 0,15 EUR na posameznega volilnega upravičenca v občini.

III.

Organizatorji volilne kampanje oziroma kandidati za svetnike, katerih listam so pripadli mandati za svetnike v občinskem svetu, imajo pravico do povrnitve stroškov volilne kampanje v višini 0,33 EUR za dobljeni glas, pri čemer skupni znesek povrnjenih stroškov ne sme preseči zenska porabljenih sredstev, razvidnega iz poročila organizatorja.

IV.

Do delne povrnitve stroškov volilne kampanje so upravičeni tudi organizatorji volilne kampanje oziroma kandidati za župana, za katere je glasovalo najmanj 10 % od skupnega števila volilnih upravičencev, ki so glasovali, in sicer 0,12 EUR na posameznega volilnega upravičenca v občini.

Če se glasovanje ponovi, sta kandidata, ki kandidirata na vnovičnem glasovanju upravičena do povrnitve stroškov v višini 0,12 EUR na dobljeni glas le na osnovi dobljenih glasov na vnovičnem glasovanju.

V.

Organizatorju volilne kampanje oziroma kandidatu za volitve v občinski svet ali za volitve župana se na njegovo zahtevo povrne stroške volilne kampanje iz proračuna Občine Bohinj v roku 30 dni po predložitvi poročila Občinskemu svetu in Računskemu sodišču.

VI.

Ta sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem vestniku Občine Bohinj.

VII.

S pričetkom veljavnosti tega sklepa preneha veljati Sklep o delni povrnitvi stroškov volilne kampanje za lokalne volitve v Občini Bohinj (Uradni vestnik Občine Bohinj, št. 2/98).

Številka: 041-23/2014-2
Bohinjska Bistrica, 22. julij 2014

Župan Občine Bohinj
Franc Kramar, univ. dipl. inž. les., l. r.

KULTURA

Janja Hvala in El-Classic.com na Bitnjah

Tadeja Zupan Arsov

Tokrat bo večer z izjemno sopranistko Janjo Hvala, ki ga domačinka na večer velikega šmarna tradicionalno podari cerkvi Marijinega vnebovzetja na Bitnjah, obarvan malo drugače – priljubljena pevka bo nastopila z zasedbo El-Classic.com. Z nekaj skladbami je imela ta zasedba v juliju odmeven koncert v Vili Bled, zdaj pa z razširjenim repertoarjem prihajajo še na Bitnje v Bohinj.

Vabljeni na večer presenetljivih sodobnih predelav priljubljenih skladb iz baroka, romantike, klasicizma in bližnje preteklosti, od Bacha, Mozarta, Verdija pa vse do Beethovna, Gershwina in drugih velikanov glasbe. Melodije bodo na novo zaživele v energični kombinaciji elektronske godbe, kot si jo je zamislil in izvedel avtor koncepta zasedbe El-Classic.com Aleksander Arsov, igrive jazzovske improvizacije na saksofonu Mateja Kužela in božanskega soprana Janje Hvala.

Koncert bo v petek, 15. avgusta, ob 20. uri – vstopnine ni. Prisrčno vabljeni na res posebno doživetje! ●

Foto: Arty

Občasna razstava Mirno vojaki spite večno spanje: Gorenjska in Gorenjci 1914—1918

Anja Poštrak, Gorenjski muzej

V razstavnih prostorih gradu Khislstein v Kranju je vse do konca septembra na ogled občasna razstava Mirno vojaki spite večno spanje: Gorenjska in Gorenjci 1914—1918. Kot je razvidno že iz naslova razstave, je v prvi vrsti posvečena žrtvam prve svetovne vojne z Gorenjske. S pomočjo različnih virov, od župnijskih kronik, matičnih knjig, uradnih listov, zapuščinskih spisov in časopisov, nam je uspelo poimensko popisati okoli 90 % žrtev. Seznam z več kot 4000 imeni žrtev obiskovalca spremlja skozi celoten razstavni prostor. Med njimi je tudi okoli 100 Bohinjcev. Bohinju, kot delu Gorenjske, ki je bil s prvo svetovno vojno še najbolj v stiku, je tudi na razstavi v Kranju posvečeno veliko pozornosti. Dogajanje na fronti in v zaledju je predstavljeno z izborom predmetov Malega vojnega muzeja. Zbirka se sicer jeseni v prenovljeni podobi vrača v Muzej Tomaža Godca. Del razstave je posvečen tudi spominskim obeležjem padlim v prvi svetovni vojni. In tudi tukaj ne moremo mimo Bohinja. Spomenika na pokopališču v Srednji vasi in na Koprivniku ter pokopališči na Rebru in Ukancu ohranjata spomin na dogodke izpred stoletja.

Vabljeni vsak dan, razen ponedeljka, med 10. in 18. uro. ●

Nastopi Ženskega pevskega zbora KD Bohinj od marca do julija 2014

Zdenka Erlah, ŽPZ KD Bohinj

Pevke Ženskega pevskega zbora KD Bohinj smo v letošnji pomladi pridno nizale nastope ob različnih priložnostih, ki so se nadaljevale v poletje vse do prvih dni julija.

Konec marca smo s svojim petjem popestrile praznovanje rojstnih dni oskrbovancev v Domu sv. Martina v Srednji vasi. Prebivalci doma so nas veseli, me pa vsakokrat ugotavljamo, da nas tovrstna srečanja vedno obogatijo.

Pevke ŽPZ KD Bohinj na Voglu. *Foto: Gabrijela Odar*

V nedeljo, 13. aprila, smo na povabilo Društva upokojencev Bled nastopile na plesni prireditvi v tamkajšnji Panorami. Na prijetnem nedeljskem druženju ob plesu smo za popestritev programa zapele nekaj pesmi.

Osrednji dogodek, na katerega se je naš zbor še posebej skrbno pripravljal, je bil letni koncert 11. maja v Kulturnem domu Jože Ažmana v Bohinjski Bistrici. Koncert, ki smo ga razdelile v dva dela, je spretno povezovala Lucija Grm.

Sodelovali so tudi mladi glasbeniki: Benjamin Komar, Jure Medja, Ema Ribarič, Martin Ravnik, Jošt Strgar in Luka Kalita.

21. junija so v dvorani Danica v Bohinjski Bistrici priredili srečanje internirancev Gorenjske. Z domoljubnimi pesmimi smo nastopile tudi me. Srečanje nam bo še dolgo ostalo v spominu.

Sodelovale smo še na proslavi »130 let PGD Bohinjska Bistrica« 4. julija v Kulturnem domu Jože Ažmana. Že naslednjega dne, 5. julija, smo se na Voglu pridružile vsem, ki so praznovali jubilejno 50-letnico žičnic na Voglu. V pestrem programu smo nastopile z nekaj pesmimi. Ob lepem vremenu in veselem vzdušju smo se na koncu lahko še zavrtele ob zvokih ansambla Karavanke.

Nastope v prvi polovici leta smo zaključile v ponedeljek, 7. julija, v Srednji vasi, kjer so se pričeli letošnji večeri pod vaško lipo. Dogajanje je bilo spet pestro. Poleg našega zbora so nastopili pritrkovalci in folklorna skupina KUD Triglav Srednja vas ter nepogrešljive srenjske predice. Večer je bil zelo prijeten. ●

Bohinjska znamenja

Boris Žagar

Bohinjska znamenja niso nekaj čisto novega. Kdor je bral moj roman Zlati rep, se bo spomnil, da sem določene zgodbe že opisal. Obdelal sem jih kot skrivnost »bohinjskega trikotnika«, ki ima tako kot skrivnost bermudskega trikotnika precej opraviti z vraževerjem, vendar na naš, slovenski (bohinjski) način. Tokrat sem skrivnostno trikotnost zaokrožil. Zakaj? Ker ugotavljam, da se naključja, ki jih opisujem in ob katerih se zaustavljam s čudenjem, sčasoma pojasnijo. Pravzaprav jih (zato) sploh ni. Dobijo smisel, ko se povežejo z vsebinami, ki bi jih takrat, ko so se zgodila, lahko že pojasnil kakšen jasnovidec. Mi, ki to seveda vsaj večinoma nismo, pa jih lahko samo slutimo in čakamo, da se pojasnijo. Zato jemljem naključja na znanje kot znamenja. Enkrat vse pride naokrog, je znana modrost. Celo življenje je tako. Napravimo krog. Ko smo na tem, da ga sklenemo, se vračamo v mladost. Razmišljamo, kaj smo sploh živeli in kaj od tega je bilo vredno živeti. Krog je oblika, ki nima začetka in nima konca. Ko zaokrožamo svoje življenje, verjamemo, da to, kar smo živeli, ni bilo vse. Verjamemo v svojo dušo, ki ve, kako naprej.

Ker sem snov iz Zlatega repa vzel v ponoven razmislek, se v romanu Bohinjska znamenja v marsičem ponavljam. Thomas Moore je napisal, da takrat, ko ponavljamo zgodbe, negujemo dušo in da je to potrebno. Duši je to všeč. Duše pa nima samo človek. Ima jo tudi vsak kraj, ko se odkriva v svoji posebnosti. Enako kot človek. Če že kateri, ima Bohinj prav izrazito dušo in zase lahko trdim, da sem v njen našel svojo. Bohinjska duša mi je pomagala do odkritja samega sebe. Do tega, po čem sem poseben. Mislim, da bi si vsak moral prizadevati, da bi to zvedel (odkril). Samo tako se lahko ceniš in se imaš lahko rad.

Tisti, ki bo bral moja Bohinjska znamenja, bo lahko videl, kakšen krog sem moral narediti, da se mi je to odkrilo. In kako je bil prihod na prav določen kotiček bohinjskega kota odločilen (usoden) za to, da se mi je odkrilo, kdo sem. Nisem iskal samo pogrešane Bohinjce. Iskal sem predvsem samega sebe. V Bohinjskih znamenjih ne gre samo za pripoved o zelo resničnih zgodbah, ki so se zgodile v Bohinju in so Bohinjcem dobro poznane (zdaj sem jim dodal še dokumentarno dimenzijo: prava imena, poročanje o njih v časopisni črni kroniki, fotografije), ampak tudi za neko vzporedno zgodbo, ki je iskanje lastne duše brez pomoči posebnega duhovnega vodstva. Ko potrebuješ le odprt, radoveden um, ki te vodi do tolikšne bližine skrivnosti (življenja), da se jih lahko dotakneš. Razumeti jih tako ali tako ni mogoče.

Knjigo je natisnila tiskarna Medium iz Žirovnice. Cena knjige je 19 evrov, bralci Bohinjskih novic imajo 20 % popusta, cena s popustom je 15 evrov. Naročila sprejema tiskarna: Medium d.o.o., Žirovnica 60 c, 4274 Žirovnica; tel. št. 04 5805 020; e-pošta medium@medium.si ●

Kresna noč z Rock Partyzani in Rebeko Dremelj

TD Bohinj

V soboto, 9. avgusta, vas vabimo na tradicionalno Kresno noč, ki se bo pričela na prireditvenem prostoru Pod Skalco ob 20. uri.

Glavni nastopajoči letošnje Kresne noči so Rock Partyzani, ki so pred časom že navdušili na prednovoletni prireditvi v dvorani Danica. Letošnja glasbena gostja je Rebeka Dremelj, ki prične z nastopom po ognjeni predstavi skupine Čupakabre, ki bo ob polnoči. Tudi letos bomo ob 22.30 pričeli s prižiganjem svečk v jajčnih lupinicah in s prižigom kresa, pri Zlatorogovem kipu pa se bodo Čupakabrovci igrali z ognjem. Novost bo akrobatski nastop dvojca Filip in Blaž, ki nam bosta jemala dih v času prvih dveh glasbenih predahov. Ob 23. uri se bo pričel ognjemet, zato bo glavna cesta od hotela Jezero proti Ukancu in proti Stari Fužini zaprta od 22.30 do 23.30. ●

90 let Ivane Smukavec

Špela Košutnik

4. julija je bilo v Spodnjem Podjelju prav posebej slovesno, častitljivo obletnico je namreč praznovala Ivana Smukavec. Rojena je bila pred 90 leti v Srednji vasi, v kmečki družini je bilo pet otrok, Johana (kot kličejo prijatelji in sorodniki Ivano Smukavec) je četrta po vrsti. Pri Žvanu so žal že zelo zgodaj izgubili očeta in mater, za otroke sta nato poskrbela teta in stric.

Foto: Občina Bohinj

Johana je kar 20 let kot majerica delala na planinah Uskovnica in Konjščica. »Delalo se je skuto, sir, maslo. Skuto smo tudi dobili, sir in maslo pa se je zelo težko dobilo – so vse prodali,« odgovori, ko jo povprašamo, kaj vse so na planinah pridelali. »Mohanta pa ne, tega so delali samo v Podjelju,« še pove. Tega obdobja se spominja kot najlepšega v svojem življenju, s strahom in žalostjo pa omenja drugo svetovno vojno, ko so požgali večino Uskovnice. Pravi, da se še zdaj prestraši ob glasnih pokih in grmenju – spomini na grozote vojne jo še vedno spremljajo.

Leta 1962 se je poročila, nato pa sta z možem zgradila hiško v Spodnjem Podjelju. On je bil zaposlen na LIP-u, Johana pa je bila doma gospodinja. Žal pa je mož zbolel, tako da je že osem let vdova. V veliko veselje so ji trije vnuki ter njiva in vrt, pogosto jo vidimo, kako vestno skrbi za številne rože okrog hiše. Rada plete in prebere kakšen časopis, tako da je vsaj malo na tekočem z aktualnimi novicami. Najbolj si želi, da bi ji zdravje dobro služilo in pravi: »Starost je lepa, če te nič ne boli.«

Zahvaljuje se vsem svojcem, sosedom, prijateljem in drugim obiskovalcem za lepo presenečenje, ki so ji ga pripravili ob njenem rojstnem dnevu, predvsem pa sinu Janku in njegovi ženi. ●

Dediščina starih hišnih imen

Klemen Klinar, RAGOR

Hišna imena so nesnovna kulturna dediščina podeželja, ki izginja in se pozablja. Imena predstavljajo domače poimenovanje posamezne hiše in se praviloma ne menjajo kljub menjavi priimka ali lastnika, marsikje imajo že večstoletno tradicijo. Domnevno so nastala iz potreb po razlikovanju ljudi, ko še ni bilo priimkov in hišnih številk. Poleg hiše označujejo tudi vso ostalo lastnino določene domačije (polja, živali, gozd) ter predvsem ljudi, ki tam živijo. Na vasi se ljudje bolj kot po priimkih med seboj prepoznavajo po hišnih imenih.

Bogata dediščina, ki jo v sebi nosijo hišna imena, pa ni samo zgodovinske narave, temveč tudi jezikovne. S hišnimi imeni se namreč ohranja tudi lokalni narečni govor, ki je sicer vedno bolj podvržen vplivom knjižnega jezika in tujk. Zato bodo v projektu imena zbrana v njihovi narečni podobi in takšna zapisana tudi na table s hišnimi imeni, ki bodo nameščene na domačije. Hišna imena bodo zbrana tudi v zbirki knjižic in na spletnem leksikonu www.hisnaimena.si.

Akcije zbiranja starih hišnih imen so na Gorenjskem že dobro poznana, saj je raziskanega že več kot polovica območja Osrednje in Zgornje Gorenjske ter zbranih okoli 5200 imen. V Bohinju je bilo v preteklih letih zabeleženih že okoli 670 starih hišnih imen.

Občine Bohinj, Cerklje na Gorenjskem, Kranj, Kranjska Gora, Naklo, Radovljica, Šenčur in Tržič so v letu 2014 pristopile k novemu projektu z nazivom Dediščina starih hišnih imen, v katerem bodo raziskani kraji, ki jih dozdajšnje akcije še niso dosegle. V občini Bohinj so to naselja Bitnje, Gorjuše, Koprivnik, Lepence, Log, Nemški Rovt in Nomenj. Pri naboru se bomo posvetili le hišnim imenom, ki so stara vsaj 70 let.

Za domačine so bila že organizirana srečanja, na katerih jim je bil predstavljen projekt, hišna imena pa dokončno preverjena in potrjena. V akciji sodelujejo tudi učenci OŠ dr. Janeza Mencingerja Bohinjska Bistrica. Predvidoma do konca leta bodo domačije, za katere bodo lastniki podali soglasja, označene z brezplačnimi tablami s hišnim ime-nom. Lastnike pozivamo, da s podajo soglasja za označitev domačije prispevajo k ohranitvi starih hišnih imen, vse Bohinjce pa pozivamo, da jih v svojem vsakdanjem življenju uporabljajo in s tem ohranjajo.

Projekt »Dediščina starih hišnih imen« poteka v sklopu Lokalne akcijske skupine Gorenjska košarica in je sofinanciran s strani Občine Bohinj, Evropske unije preko programa LEADER in Ministrstva RS za kmetijstvo in okolje. ●

Vabilo

Tone Kapus, predsednik Združenja

Združenje borcev za vrednote NOB Radovljica vabi v soboto, 2. avgusta, na spominsko slovesnost ob 73. obletnici ustanovitve Cankarjevega bataljona in prazniku Občine Radovljica. Slovesnost s slavnostnim govornikom Jankom Heberlom, partizanom in članom predsedstva Zveze združenje borcev za vrednote NOB Slovenije, bo ob 11. uri pri Partizanskem domu na Vodiški planini – Jelovici.

Na slovesnosti bo med drugim podeljena plaketa za dolgoletno prizadevno delo v organizaciji Zvezi borcev in prenašanje vrednot na mlajše generacije tovarišu Stanku Odru, predsedniku KO ZB Stara Fužina. ●

100. obletnica začetka prve svetovne vojne

Rotary klub Ljubljana, Turizem Bohinj

S sodelovanjem Turizma Bohinj, Rotary kluba Ljubljana, Občine Bohinj, PD Srednja vas in PD Ljubljana Matica smo prenovili spominsko sobo v koči na Planini na Kraju ter postavili nove informacijske table tematske poti »Oskrbovalno zaledje za krnsko bojišče«, ki jo je pred leti osnoval pokojni Tomaž Budkovič.

V soboto, 26. julija, je bila na Planini na Kraju spominska slovesnost, na kateri sta s kratkim kulturnim programom sodelovala Gledališče 2B in Moški pevski zbor Franc Urbanc. ●

Pustolovski park na Bledu

Polona O. Golobič

Foto: KUD Triglav Srednja vas

Otroška folklorna skupina in Žgančki – najmlajša folklorna skupina iz KUD Triglav Srednja vas sta odšli na zaključni izlet v Pustolovski park na Bled. Z avtobusom smo se pripeljali na parkirišče, kjer smo »zagrizli« v precej strm breg do smučišča Straža. Tam so nas že čakali vodniki, ki so nam dali varnostne pasove in nam podali natančna navodila. Otroci so komaj čakali, da se končno povzpnejo po lestvah na različne ovire. Čeprav je pot čez ovire izgledala zelo adrenalinsko, so uživali tudi najmlajši. Pogumno so plezali, se plazili skozi tunele, spuščali po žičnicah ... Seveda vse pod budnim očesom vodnikov. Na koncu smo še pomalicali, odšli do avtobusa in se ponosni na to, kaj vse smo zmogli, odpeljali nazaj domov v Bohinj. Bila je enkratna dogodivščina. ●

Najem prostorov na Kravjem balu

TD Bohinj

Tudi v letošnji sezoni Turistično društvo Bohinj organizira Kravji bal, kjer imamo na voljo prostore za razne dejavnosti. V kolikor bi želeli sodelovati, vas vabimo, da si na naši spletni strani preberete, kaj nudimo. Tam so tudi prijavnice oz. vloge za posamezne prireditve ter najbolj važno – datumi, do katerih jih je treba oddati. ●

V spomin žrtvam druge svetovne vojne

Martin Gorišek, tajnik KO Polje Bohinj

Članice in člane ZB KO Polje Bohinj in ostale člane ZB na območju Bohinja ter krajane Bohinja vabimo, da se nam v soboto, 9. avgusta, pridružijo na Žlanu, kjer bo potekala že tradicionalna proslava v počastitev žrtve prvega talca druge svetovne vojne v Bohinju. Proslava s kulturnim programom in nagovori se bo pričela ob 13. uri na domačiji pri Žlanarju. Po proslavi sledi družabno srečanje. ●

Pri Oplenu imamo novo streho

Anja Poštrak, Gorenjski muzej, Muzeji v Bohinju

Nove skodle na gospodarskem poslopju Oplenove hiše. *Foto: Anja Poštrak*

Skodle so bile včasih prepoznavni znak bohinjske domačije. Lesene deske, izdelane iz klanega lesa, danes uporabljamo predvsem pri obnovi starejših, največkrat zaščitenih objektov. V mesecu juliju je Občina Bohinj, ki skrbi za vzdrževanje Oplenove hiše, zagotovila sredstva za menjavo skodel na gospodarskem poslopju. Lesena kritina je bila že zelo dotrajana, tako da so bili predvsem ob deževnih dneh etnološki predmeti, ki so shranjeni na skednju, izpostavljeni škodljivim vplivom. V soglasju in po navodilih ZVKD so skodle iz smrekovega lesa položene v dveh plasteh. Izvajalec del je bil Anton Torkar iz Lesc, ki je v postopku izbire pripravil najustreznejšo ponudbo. Delo je bilo opravljeno strokovno in kakovostno, tako da upamo, da bodo skodle zdržale vsaj dobro desetletje. ●

Poletni B. O. FEjST

TD Bohinj

Tradicionalni B. O. FEjST je prvo julijsko soboto in nedeljo na prizorišču Pod skalco navdušil mlado in staro. V soboto smo počastili 130-letnico PGD Bohinjska Bistrica, potekal je kratek specialni B. O. FEjST, kjer smo predstavili starodobna gasilska vozila.

Pika Nogavička s policistoma pri Kravici Fejstki. *Foto: Mitja Sodja, Foto Bohinj*

V nedeljo so se na velikem odru zvrstili različni nastopajoči. Začeli so otroci folklorne skupine Pastirčki iz KD Bohinj. Na delavnicah so se predstavili izvajalci ayurvedske yoge iz Hotela Kristal. Obiskovalci so spoznali in izvedeli marsikaj novega o Triglavskem narodnem parku. Z nami so bili tudi vojaki Slovenske vojske. Podelili smo še precej nagrad, ki so jih prispevali naši sponzorji.

Rdeča nit sedmega bohinjskega otroškega festivala je bil obisk Pike Nogavičke in njenih policistov iz Velenja pri Kravici Fejstki. To pa ni bil edini obisk, ki ga je dobila Fejstka to nedeljo, obiskale so jo namreč tudi zelo zanimive male živali.

V programu je bilo več predstav, med drugimi predstava z naslovom Tinka gre v šolo, ki jo je izvedlo Družinsko gledališče Kolenc, in cirkuška predstava z naslovom Cirkuški piknik, ki jo je izvedel Cirkus La Bulle.

Tudi letos je bil otroški festival dobrodelne narave. Denarna sredstva smo zbirali za humanitarno akcijo Srce Sloveniji, ki jo organizirata NeverGiveUp in Anina zvezdica. V dobrodelnem programu so nas tokrat obiskali domači športniki: francoski državni prvak v hokeju Gašper Cerkovnik in dvakrat bronasta na Svetovnem pokalu v kajakaškem maratonu Ines Matuc. Dobrodelna je bila tudi predstava čarodeja Tonija z Medvedom Čalapinkom. Uspeli smo zbrati 400 evrov, ki smo jih namenili akciji Srce Sloveniji. ●

In memoriam

Tomaž Budkovič (1949–2014)

Jože Mihelič

Poznala sva se iz otroštva in ves čas ostala prijatelja v najglobljem in najlepšem pomenu te besede. Bili smo najbližji sosedje na Bohinjski Bistrici. Tomažev oče Slavko Budkovič je bil prijatelj mojega očeta in oba sta bila ustanovna člana tamkajšnjega planinskega društva. Vsak po svoje sta dajala društvu značilno kulturno noto, ki jo v sedanjem času v družinskem izročilu nadaljuje Tomažev brat Lojze, vrhunski alpinist.

Vzdušje v Budkovičevi družini je bilo zelo prijetno in za takratni Bohinj nenavadno. V meščansko urejenem stanovanju je bilo čutiti prisotnost nekega minulega časa, ki je v zbirkah Tomaževega očeta živel svoje novo življenje. Zbirka mineralov je lepo povezovala njegovo zanimanje za naravo Bohinja s kulturno zgodovino. Mož je bil razmišljujoč, tih, vznesen.

V Tomažu, magistru geologije in zgodovinarju ter arheologu, sem nekaj let kasneje spoznal skoraj popolno nadaljevanje njegovega plemenitega očeta. V njem se je uresničila očetova davna želja po študiju geologije in ponovno zaživela zbiralska strast, vezana predvsem na nekdanji Bohinj. Ni nenavadno, da je bilo tudi vzdušje v Tomaževi mladi družini zelo podobno tistemu iz njegovega otroštva, toda še mnogo lepše. Oba intelektualca sta se z ženo Mojco čudovito dopolnjevala. Kako žal mi je, da je bilo naših družinskih srečanj veliko premalo.

V starem Bohinju smo preživljali zares lepo otroštvo, vendar se spominjam, da se je Tomaž razlikoval od ostalih vrstnikov. Zdi se mi, da se je veliko bolj premišljeno loteval naših otroških podvigov in da je že zelo zgodaj kazal izrazita nagnjenja do vsega, kar je najbolj zanimalo njegovega očeta, do geologije, (lokalne) zgodovine in gora.

V gimnazijskih letih sva se oba včlanila v alpinistični odsek na Jesenicah, ki ga je zavzeto vodil Janez Krušic. Toda poleg Krušica in Uroša Zupančiča, ki se je tudi pojavljal med nami, sva imela še boljšega mentorja na poti, Stanka Klinarja. Druženje v hribih je rodilo lepo in trajno prijateljstvo s sicer strogim profesorjem angleščine. In če se spomnim soplezalcev iz tistih najlepših let, boljšega od Tomaža med njimi ni bilo. Čeprav ni bil videti športnik in ni nikdar in nikjer silil v ospredje, je bil sijajen alpinist že od prvih začetkov. Pri plezanju in v življenju nasploh ga je namreč odlikovala izredna uravnoteženost duha in telesa. Najino drugo skupno plezanje, in njegova po vrsti komaj druga smer, je bila v tistem času razvpita Zajeda Šit. V rekordnem času sva opravila s smerjo in potem še sodelovala pri reševanju mladega Splitčana, ki mu je bila pot na Jalovec zadnja v življenju. Spominjam se, kako sva načela nedotaknjeno, monolitno steno Zoba Kanjavca, ki sva mu takrat rekla »Hribarica«, pa doživetja prvega obiska v Zahodnih Julijcih z vzponom na razu Visoke bele špice v družbi dr. Stanka Klinarja, prve ponovitve Juvan-Šteblajeve smeri v Kotovi špici ter prve zimske ponovitve Uroševe grape v Rateških Poncah, obiska Prokletij nad dolino Grbajo ... To so bili šele začetki Tomaževega življenja. Takrat se je tudi pokazalo, da ga ne vlečejo le svetli vrhovi, temveč tudi temine podzemnega sveta. Postal je odličen jamar, član Društva za raziskovanje jam Ljubljana. Sodeloval je pri raziskovanju Pološke jame, Jame pod Gamsovo glavico in drugod. Tomaž svojih športnih podvigov nikoli ni oznanjal. Zanj je veljalo, kot je zapisal France Avčin v knjigi Kjer tišina šepeta, da je alpinizem veliko bolj nagnjenje kot šport, nagnjenje do vznesenih čustev in strasti ... Pri Tomažu še več kot to, stik s kamnom, z osnovno materijo zemeljske skorje. Kako prijazno se je pred vsako predstavitvijo katere od svojih knjig opravičeval publiki, naj mu ne zameri nerodnega načina podajanja, ker »da se zna pogovarjati le s kamni«. Potem so bili pa njegovi komentarji vselej vsebinsko in pripovedno čez vse bogati, zanimivi, strokovni, estetsko dovršeni, prijazni in nevsiljivi, da bi jih poslušal v nedogled. Vsi, ki smo ga poznali, smo vedeli, da se bo po nekaj trenutkih znebil začetne treme in začel v svojem stilu. Komaj smo čakali.

Tomaž je vedel, da je življenje sestavljeno iz obdobij in da vsako obdobje zahteva svoje od moža. Ko smo se sredi cvetoče majske pomladi poslavljali od njega, mi je bohinjska pisateljica Minka Cvetek dejala: »Tomaž je bil velika osebnost. Zdi se, da niti ure svojega življenja ni preživel tja v en dan.« Da je bilo zares tako, si čutil predvsem v njegovi knjižnici, ki je najbogatejša osebna knjižnica, kar jih poznam. Vsaka knjiga je imela posebno mesto v zbirki in v Tomaževem življenju. Znanje, ki si ga je pridobil z njihovo pomočjo, je bilo enciklopedično. Ko sta s prijateljem Jankom Stuškom v Bohinjski Bistrici ustanovila društvo Mali vojni muzej, so ga začeli nagovarjati, naj napiše besedilo za zloženko o prvi svetovni vojni v Bohinju. Nastala je knjiga »Bohinj 1914–1918. Med fronto in zaledjem«, ki govori o izgradnji in delovanju sistema oskrbe soškega bojišča iz Bohinjske doline. Knjiga je izšla pri celovški Mohorjevi družbi in je prevedena tudi v nemščino. Knjiga »S Turudijevim bataljonom na soškem bojišču« temelji na pismih, ki jih je s soškega bojišča pisal staršem mladi častnik Vladimir Bregar. Tomaž je pismom dodal geografski in zgodovinski okvir. To so knjižna dela, ki so morala nastati. Odkrivajo pomemben del naše zgodovine, o katerem je moja generacija v šoli izvedela malo ali nič. Tomaž je bil pravi človek, da je te knjige napisal. V svoji drugi knjigi »Vzpon Bohinja pred zatonom Avstro-Ogrske« pa je segel v čas gradnje bohinjskega predora in začetke organiziranega turizma v Bohinju. Mojstrsko je povezal spomine svojega deda Gašperja, takratnega bohinjskega trgovca in turističnega delavca, in širši zgodovinski okvir tedanjega časa. Tomaž pa je imel še nekaj, česar mnogi pisatelji nimajo. Za svoje pisanje je imel v ženi Mojci prvega lektorja in ocenjevalca. Skupno delo je besedilo napravilo razumljivejše tudi tistim, ki slabše poznamo zgodovino.

Ko skrušen in žalujoč ob izgubi najboljšega prijatelja ždim in nemo gledam predse, se mi pred očmi vrstijo slike; od dobrodušnega, svetlolasega dečka, ki se je rad igral na domačem dvorišču ali spremljal očeta na travnik blizu bistriške cerkve, kjer sta »nasekla« svežo travo za kravico, do sopotnika na najinih »odkrivanjih« skrivnosti dolgega Bohinjskega grebena in nepozabnega soplezalca, ki nikoli ni stokal ali se česa bal, ker je vedel, da se je za sleherni vzpon odločil sam. Odvijajo se mi slike iz študentskih let, ko sva bila »cimra«, iz časa, ko je njegov prijazni, inteligentni humor dosegal viške, in prav tako vidim njegov obraz v kasnejših letih, ko je ob slehernem srečanju izkazoval neko posebno prijaznost in veselje, brez evforije. Tej prijaznosti rečem dobrota. Tako podoživljam slike iz kasnejših let, ko je ob ženi in štirih otrocih postal mož, ki ve, kakšne naloge ga čakajo v življenju. Mislim, da je kot geolog dosegel vrhunce v svoji stroki. Ob njegovih živih razlagah mi je bilo vedno žal, da se nisem bolj posvetil tej vedi, tako močno mi je kamen zaživel pred očmi. Kadar sem pri svojem delu potreboval strokovne nasvete, so bili njegovi vedno najdragocenejši in zapomnil sem si jih za vedno. In kot arheolog, ki je odkril Ajdovsko luknjo v Bohinju, ter zgodovinar je bil človek, ki je vedel in poznal vrednost in vsebino navideznih malenkosti, ki gradijo skupno sliko velikih stvari. Domači so mu bili arhivi od Ljubljane do Dunaja. Znal je najti, kar je iskal.

Tisti čas, ko je odšel, sem se odpravil v Vrata in na Križ, v beli svet gora, ki je po rahlem jutranjem dežju polagoma zažarel v sončni bleščavi. V dno doline je vstopila pomlad. Z menoj je odšel na pot kot nevidni sopotnik, ki mi je nekoč pomagal odkrivati skrivnosti tega sveta, ki je bil tako dober, da bi mu bil rad vsaj malo podoben, prijazni botrček mojega sina Tomaža. Tomaž Budkovič je eden tistih ljudi, zaradi katerih sem srečen, da sem živel v njihovem času. Za vse, tudi za tiste, ki ga osebno niso poznali, pa ostaja za vedno prisoten v svojih knjigah, ki so dragocenost in najlepše darilo vsem, ki imajo ta svet

radi, kakor ga je imel rad Tomaž. Za slovensko planinsko srenjo, ki v naših gorah srečuje sledove nesmiselnega bojevanja v vojnah, so izjemen vir znanj in spoznanj, saj spadajo v vrh tovrstnega slovstva. Ob pomoči žene Mojce, ki je kot zdravnica sicer dobro vedela, kako blizu je nevidni črti, ki ločuje naš svet od onostranstva, je dokončal tudi svojo zadnjo knjigo, ki bo spregovorila o zgodovini Bohinja med obema vojnama – »Bohinj 1918–1941. Življenje ob meji«. Kakšen mož je ta, ki lahko z zadnjimi močmi stori tudi to! ●

Mami Ivani ob 100-letnici rojstva

Marija Cvetek

Ivana Cvetek, 30. leta 20. stotetja.
Foto: Osebni arhiv Marije Cvetek

Naša mama Ivana Cvetek (1914–2009), ki je bila ena sama dragocena zakladnica ljudskih pripovedi in modrosti, se je rodila na začetku 1. svetovne vojne, 27. avgusta 1914. Prav dan pred njenim rojstvom so na ruskem bojišču padli prvi bohinjski vojaki. Ko se je »tle začev«, bi rekla ona, torej ko je Bohinj postal etapno območje soške fronte, so bila njena najnežnejša leta zaznamovana z grmenjem topov s krnskega pogorja. To neznansko grmenje se je slišalo tja do Novega mesta. Bila je deveti otrok in prva hči v družini, tako da so se »mat žə balə, da b se rodiv dəset brat«, kar je po starodavnem verovanju pomenilo, da bi moral po svetu. Oče je bil ob začetku vojne star že 47 let, a so ga mobilizirali, ko jim je začelo primanjkovati vojakov. Tudi dva mamina brata, Lovrenc in Franc, sta dobila pozive, čeprav sta bila še mladoletna. Lovrencu je bilo sedemnajst let in pol, ko se je znašel sredi vojnih grozot. Bil je ranjen in zasut; z roko, ki je molela ven, se je s težavo prebil do zraka in komaj so ga rešili. Pripovedoval je, da je bilo takrat, kot da bi bil »sodjə dan.« Vsa zemlja se je tresla od granat in bobnenja topov, grozni nalivi so se mešali z dimom, prstjo, ostrim kamenjem in krvjo. Poleg njega je bil še en vojak zasut do vratu. Vpil je: »Sodja, pomagaj mi«. A mu ni mogel pomagati. Lovrenc je bil v bolnici v Judenburgu in mati so ga šli obiskat skupaj s Francem. Njegove prve besede so bile: »Zakaj oba cerata (zapravljata)?« Franc je zbolel za špansko gripo in umrl še ne 19 let star. V predsmrtnem boju se mu je začelo blesti, da »gremo nad Taljana.« Ker je bil Lovrenc kasneje zajet, dolgo časa niso vedeli ničesar o njem. Mati so mislili, da ga ni več med živimi. Vedno so pripovedovali, da so jih na Kraju šestdeset polili z bencinom in zažgali. Skoraj prepričani so bili, da je on med njimi. Ko je materi vendarle dal »glas od sebe«, jim je Goričarjeva poštarica –– da bi jih razveselila – prinesla karto prav pod Češnjico, kjer so delali na polju. Mati so tako jokali, da niso videli brati. Dobrosrčni poštarici so v zahvalo dali »cev piskər ocvirkov.«

Mama je pripovedovala, da so že za prvo vojno pravili, da »jo tud vsaka stara žənica vobčut za pečjo.« Obe vojni sta kruto posegli v življenje naše babice; v drugi je izgubila tri sinove in dva vnuka.

Moja starša sta več zgodb o 1. svetovni vojni povedala tudi Tomažu Budkoviču, ki jih je objavil v svoji knjigi. Mama je pripovedovala, kako so pri nas doma nastanili 55 vojakov, bili so Poljaki. Tako so se celo zimo »basali« na lepo belo kmečko peč v prvem nadstropju, da so jo podrli. Eden izmed njih je pestoval mamo, ki je bila dojenček. Ker je jokala, jo je zibal in govoril: »Né bòj še!« Ko so mu mati dali kos kruha, jim »jə skoz grvən kušvov rokó«. Oče je pozabil, da so jo krstili za Ivano, po Podlipnjekovi botri Johani, ki je s svojo družino stanovala pri nas. Pisal je, da »psti pozdravt Minco«, saj so ji najprej mislili dati ime po materi Mini. Vojaki so pri nas pustili celo skledo vojaških gumbov, a so otroci vse zapravili, ker so se šli igro »v jamco«. Tomaž je mami prinesel nekaj vojaških gumbov sive barve, mama pa je takoj vzkliknila: »Naš so se svətilə!« Vojaki so za na fronto svetle paradne gumbe prešili in jih nadomestili z manj vidnimi, zato so »ta zlat« ostali pri nas. Ko se je oče vrnil iz vojske, »b mater kmav zadeva kap, k so pogledal skoz vokno.« K vojaškemu vozu je namreč privezal štirinajst konj in jih pripeljal domov. »K jə bo konc vojšče, so vojak vse popustlə, pa šlə damu. Našmo vočo se j pa škoda zdev, k jə tkuj konj brəz gospodarja səm pa tja blodivo.« Doma so imeli dosti krme za dvajset krav, pa še za teleta in svoje konje, a za toliko konj jo je vendarle začelo primanjkovati. Tako da so ti konji jedli tudi listje in grizli jasli. Nekaj jih je ded »pošenkov«, tistega, ki ga je dal sosedu, je ubila strela.

Ded, ki je bil lesni trgovec, je nekoč pripeljal domov celo vrečo prave kave. Prav poceni jo je dobil od trgovca, ki je tarnal, da mu je splesnila. A bila je samo »mav zadəhva«, zato so jo mati preprali in posušili za pečjo kot koruzo. Ko so jo sproti pražili, jim je rekla soseda: »Kofeta ni za dobit, okəl vas pa lenapre (vedno) tkuj dəši.« Mati so ga potem nekaj razdelili po soseski. ●

Stiske in dvomi ob bolezni in umiranju svojca

Pavlina Finžgar,
Slovensko društvo hospic, Območni odbor Gorenjska

Stiske svojcev v času umiranja bližnje osebe so nas vodile, da v Zavodu sv. Martina v Srednji vasi, kjer prostovoljci hospica sodelujemo pri spremljanju hudo bolnih in umirajočih stanovalcev, pripravimo pogovorni večer. Za stanovalce zavoda in njihove svojce smo pod vodstvom socialne delavke doma Alenke Zorč pripravili pogovorni večer z gosti, ki se pri svojem delu vsakodnevno srečujejo s stiskami in dvomi ob hudi bolezni in umiranju.

Bolnišnični duhovnik Miro Šlibar že vrsto let obiskuje hudo bolne, jim nudi oporo in jih spremlja do samega konca življenja. Kot sam pravi, se je učil in rastel skozi vsako spremljanje. Hvaležen jim je, da sprejmejo njegovo bližino, sočutnost in pripravljenost, da z njimi ostane do samega konca. Umirajočim in njihovim svojcem nudi duhovno oporo, da v sebi lažje prepoznajo, najdejo in osmislijo bolečine, preizkušnje in poslavljanje, s katerimi se srečujejo.

Tatjana Horvat, dipl. med. sestra, se pri svojem delu v hospicu na terenu srečuje tudi s svojci ter njihovimi stiskami in dvomi ob težavah, ki se pojavijo v skrbi za umirajočega. Njena opora umirajočim in svojcem temelji predvsem na paliativni hospic oskrbi, ki vključuje skrb za bolnikove potrebe, lajšanje bolečin in pomembnost vsakega kar se da kvalitetno preživetega trenutka življenja – vse do slovesa.

Mira Stušek je kot predsednica Območnega odbora hospic Gorenjska že vrsto let aktivna v spremljanju umirajočih na terenu in v Hiši hospica. Ko vstopa v hiše, vstopa tudi v odnose med bolniki in njihovimi svojci. Odnosi so različni in zato je pomembno, da jo vodi sočutje ter vrednote hospic oskrbe, ki v ospredje postavljajo potrebe bolnika in njegove zadnje želje ob koncu življenja. Kot prostovoljka je pomembna vez med svojci in bolnikom tudi v odstiranju tabu teme oskrbe hudo bolnega, poslavljanja in za svojce pomembnega procesa žalovanja. ●

Kondicijske priprave za prihajajoče tekme

Vesna Arh, NSD Bohinj

Konec junija je v Kranju potekal 39. mednarodni teden skokov, na katerem so naši tekmovalci pokazali zelo dobro pripravljenost. Aljaž Repinc se je v kategoriji dečkov do 9 let povzpel na najvišjo stopničko, Patrik Stare je bil osmi. Mitja Arh – Đinđo je v kategoriji dečkov do 11 let skočil na šesto, Rok Arh pa v kategoriji dečkov do 12 let na 17. mesto. Mitja Arh in Miha Arh sta se pomerila na nedeljski tekmi v kategoriji dečkov do 14 let. Mitko je zmagal, Miha pa je osvojil osmo mesto.

Foto: Vesna Arh

Čeprav so sedaj počitnice v polnem razmahu, pa naši skakalci še zdaleč ne mirujejo. S trenerjem Urbancem se na kondicijskih treningih intenzivno pripravljajo na drugi del poletne sezone, ki se začne konec avgusta. Svoje vzornike (tudi trenerja Urbija) so si v živo ogledali na pokalnih tekmah ter tekmi celinskega pokala, ki so potekale na veliki skakalnici v Kranju. Upamo, da bo vložen trud v kondicijske priprave skakalcev med počitnicami obrodil sadove v obliki dobrih rezultatov na prihodnjih tekmah. ●

3. ŠUS EKO avantura

Ana Radivo, Športna unija Slovenije

Udeleženci 3. ŠUS EKO avanture. *Foto: ŠUS*

V soboto, 5. julija, so Bohinj in njegovo okolico zavzele zelene majčke udeležencev 3. ŠUS EKO avanture in Dneva Športne unije Slovenije. Športno-družabno prireditev so na Športni uniji Slovenije pripravili v sodelovanju s Turizmom Bohinj, TD Bohinj in ŠD Vaitapu.

Dogodek je aktivno povezal preko 150 udeležencev, ki so se zbrali iz različnih športnih društev in vseh koncev Slovenije. Za sprejem udeležencev in tekočo organizacijo dogodka je poskrbela ekipa prostovoljcev iz vrst organizatorja in zaposlenih Hostla pod Voglom.

Skupina 70 pohodnikov si je pod strokovnim vodstvom privoščila štiri ure dolgo odkrivanje lepot Bohinja. Obiskali so dve izjemni točki slovenske narave, dolino Voje in korita Mostnice.

Ob istem času pa je na, ob in nad Bohinjskim jezerom potekala ŠUS EKO avantura, ki je ponudila kar šest ur akcije. Udeleženci in udeleženke so lahko kolesarili, veslali, tekli, streljali z lokom, plavali, rolali, se preizkusili v orientacijskem teku in na koncu še na SUP-u, slacklinu ter v adrenalinskem parku. Preko 20 ekip se je preizkusilo v športnem dnevu, ki je zahteval tudi precej taktičnega razmišljanja in odločitev, kaj, kdaj in kako opraviti z določeno disciplino.

Pred podelitvijo nagrad najuspešnejšim na avanturi in najštevilčnejšemu društvu na dogodku je bil čas še za flash mob, kuharske mojstrice Hostla pod Voglom pa so presenetile z domačo obaro in gobovo juho v unikatni posodi iz prav tako domačega kruha.

ŠUS EKO avantura je kronski dogodek projekta Za naravi prijazne športe, ki organizatorje prireditev spodbuja k upoštevanju trajnostnih načel. Na pobudo organizatorja je večina udeležencev prišla na prizorišče s skupnim prevozom, poskrbljeno je bilo za ločeno zbiranje odpadkov, namesto plastenk pa je organizator uporabil večje galone z vodo.

Za nekatere je bil sobotni dan pravi športni izziv, za druge predvsem druženje v enkratni družbi, vsi pa smo preživeli čudovit sončen dan med bohinjskimi gorami. ●

Odličen začetek četrtega turnirja v odbojki na mivki

Odbojkarski klub Bohinj

Žal nam je vreme v nedeljo, 13. julija, preprečilo izpeljavo napovedanega prvega turnirja v odbojki na mivki. A organizatorji iz vrst Odbojkarskega kluba Bohinj se nismo vdali. Prvi turnir letošnje serije smo uspešno organizirali teden kasneje, 20. julija.

Najboljše odbojkarske ekipe. *Foto: Gašper Košnik*

Prvi letošnji odbojkarski turnir je vseboval vse, kar mora vsebovati turnir na najvišjem nivoju –16 ekip, kar je največ, kar jih lahko naš turnir sprejme, sončen dan, veliko število obiskovalcev, gledalcev in navijačev ter borbene in zanimive igre.

V letošnji sezoni smo se v OK Bohinj še bolje organizirali in tako so ob pomoči sponzorjev poleg FB-profila nastali tudi logotip, zmagovalne stopničke, medalje ... Interes za igranje na našem turnirju je velik, saj bi ob še enem igrišču za odbojko na mivki zlahka zapolnili tudi maksimalno število udeleženih ekip. Zelo nas veseli, da je vzdušje ob igrišču med gledalci in navijači ves čas tekmovanj odlično in da se marsikateri mimoidoči turist ustavi in dlje časa opazuje igro. Zato smo hvaležni vsem našim sponzorjem, saj smo z njihovo pomočjo uspeli dvigniti nivo turnirja na raven, ki smo jo želeli.

V avgustu sta pred nami še dva turnirja, in sicer 10. in 17. avgusta, zato vas vse prisrčno vabimo k ogledu enega ali obeh naših turnirjev. ●

MEŽAN d.o.o.
T: 041 654 188
E: info@komunala-mezan.si
W: www.komunala-mezan.si
MEŽAN KOMUNALNE STORITVE

ČIŠČENJE IN SNEMANJE CEVI
POPRAVILO CEVI BREZ IZKOPA

VGRADNJA ČISTILNIH NAPRAV

IZDELAVA KANALIZACIJSKIH PRIKLJUČKOV

GUMA SERVIS KEMPERLE
Alojz Kemperle, s.p.
Srednja Vas v Bohinju 125, tel.: 5723 652, gsm: 041/347 488
• AVTOMEHANIČNA DELA • VULKANIZERSTVO

Oglas v Bohinjskih novicah - prava priložnost za vaš posel.
040 202 384

Zakaj pa vam strastno bije srce?
i10 že od 8.990EUR
ix35 že od 17.790EUR
i30 že od 11.990EUR
i20 že od 9.990EUR
Omejena serija
GO Brazil
z dodatnimi prihranki do
1.500 EUR.
HYUNDAI NEW THINKING. NEW POSSIBILITIES.
www.avto-lusina.si
e-pošta: prodaja@avto-lusina.si
LUŠINA AVTOHIŠA
AVTO LUŠINA d.o.o.
Gosteče 8, 4220 Škofja Loka
tel.: 04 50 22 000
HYUNDAI

NOVI MODEL- vozila na ZALOGI.
Suzuki S-CROSS SX4
od 15.900 EUR dalje
Akcija na 3 obroke brez obresti z vključenim kasko zavarovanjem.
Povprečna poraba goriva: od 4,2 do 5,9 l/100 km, emisije CO_2, od 127 do 135 g/km.

PRIPRAVLJENA NA VSE

Suzuki SX4 z navigacijo
že od
15.650 EUR dalje
Povprečna poraba goriva: 6,2 do 6,5 l/100 km, emisije CO_2 od 141 do149 g/km.

POHITITE - ZAKLJUČEK PROIZVODNJE!
www.avto-lusina.si
e-pošta: prodaja@avto-lusina.si
LUŠINA AVTOHIŠA
AVTO LUŠINA d.o.o.
Gosteče 8, 4220 Škofja Loka
tel.: 04 50 22 000
Pogoji garancije in podatki o specifični porabi goriva in emisijah CO_2 so na voljo na naši spletni strani.
SUZUKI
Way of Life!

ALPINSPORT

www.alpinsport.si

AKTIVNOSTI:

- izposoja koles
- izposoja kanujev, kajakov in SUP-ov
- mini rafting
- soteskanje
- kajak šola
- jadralno padalstvo
- športni programi za šole in podjetja
- gorsko vodništvo
- smučarska šola Alpinsport-Vogel
- izposoja smučarske opreme
- izposoja opreme za tek na smučeh
- panoramski poleti z motornim letalom

INFO:

Alpinsport, Bohinjsko jezero, d.o.o.
Ribčev Laz 53
4265 Bohinjsko Jezero
t: (04) 572 34 86
m: 041 596 079
info@alpinsport.si
www.alpinsport.si

KOMUNALA MEŽEK

KOMUNALA MEŽEK d.o.o.
Krnica 48a, 4247 Zgornje Gorje
Tel. & Fax: 04/572-55-52
Mob.: 041/516-199

POKLIČITE NAS ZA IZVEDBO KOMUNALNIH STORITEV:

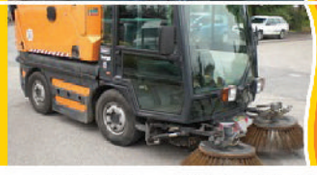
PRANJE GREZNIC IN LOVILCEV, VISOKOTLAČNO ČIŠČENJE ODTOKOV

PREGLED KANALOV S KAMERO, VGRADNJA IN VZDRŽEVANJE MALIH ČISTILNIH NAPRAV

KONTEJNERSKI ODVOZ ODPADKOV

STROJNO POMETANJE POVRŠIN

Tel. št.: 041/516-199 in 051/303-298

www.komunala-mezek.si

ALPINUM
Hotel Jezero
★ ★ ★ ★

V naših restavracijah Zlatovčica in Vrtovin z letno teraso vam nudimo:
• vikend kosila od 9 EUR
• dnevna kosila

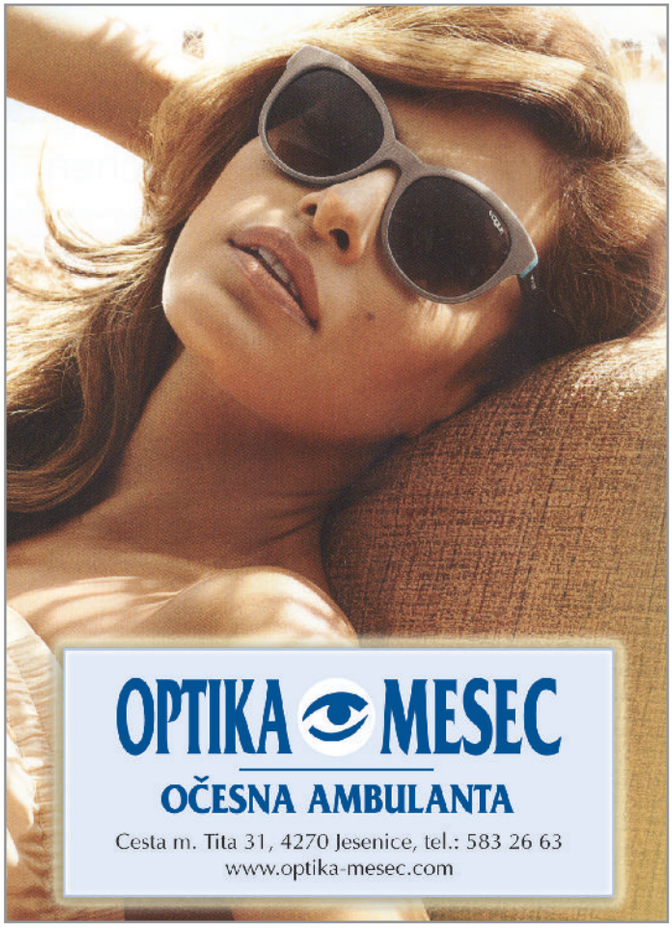
RESTAVRACIJA ZLATOVČICA

Za vas organiziramo tudi:
• praznovanja
• poroke
• ostale družabne in poslovne dogodke

Informacije in rezervacije na 04 5729 100

Hotel Jezero****, Ribčev Laz 51, Bohinjsko jezero

OPTIKA MESEC
OČESNA AMBULANTA
Cesta m. Tita 31, 4270 Jesenice, tel.: 583 26 63
www.optika-mesec.com

Duette®

je senčilo, ki nudi celostno rešitev za okna, saj ga odlikuje izjemna praktičnost in dekorativnost.

Tkanina poleg sence v prostor vnese tudi igro barv ter strast do bivanja.

Razširjena kolekcija tkanin Duette.

senčila bled

Senčila Bled d.o.o.
Pot na Lisice 11
4260 Bled

T: 00 386 (0)4 575 23 00
E: info@sencila-bled.si
www.sencila-bled.si

Zasenčimo vse!

POGREBNE STORITVE

NOVAK

Anton Novak d.o.o.
Hraše 19, Lesce
www.anton-novak.si

- *prevozi in ureditev pokojnikov ter pokop z žalnim sprevodom*
- *velika izbira krst in žar*
- *ureditev vseh potrebnih dokumentov*
- *organizacija in izvedba pogrebnih ceremonialov na pokopališčih v občinah Bohinj, Bled Radovljica in Gorje*

DEŽURNA SLUŽBA:
04/ 53 33 412, 041 655 987, 040 887 112

Sprejemamo naročila za sveže in suhe ikebane, žalne ikebane, šopke, poročne šopke in aranžmaje ter aranžmaje daril.

Tel. 040/551 828

Razkošje idej in harmonija bivanja

salon dekorative dežman

Izletniška ul. 11, RIBNO, BLED
(Zadružni dom Ribno)
T: 04 57 66 111
G: 041 735 905
E: salondekorative@gmail.com
www.salon-dekorative.si

... vse za dekorativno opremo bivalnega in poslovnega prostora, zavese, karnise, talne obloge, vzmetnice, blazine, pregrinjala, oblazinjanje pohištva, ...

Del. čas: pon., sreda, petek 12.00 - 19.00
tor., četr., 9.00 - 16.00, sobota 9.00 - 13.00

DEŽELNA BANKA SLOVENIJE

PLAČEVANJE POLOŽNIC PO SAMO 95 CENTOV!

BREZPLAČNI DVIGI GOTOVINE NA VSEH BANKOMATIH V SLOVENIJI IN V EVROOBMOČJU!

KJE? V DEŽELNI BANKI SLOVENIJE.

Smo varna, cenovno ugodna slovenska banka z dolgoletno tradicijo. Preizkusite nas in izkoristite še DODATNE UGODNOSTI ZA NOVE STRANKE!

Ponujamo vam tudi:
- različne vrste kreditov in varčevanj,
- ugodne poslovne pakete za podjetja in s. p.-je,
- kredite za kmete,
- ugodnosti za mlade,
- sodobno elektronsko poslovanje in
- zavarovanja.

Tradicija, zanesljivost, odzivnost in cenovna ugodnost - to je Deželna banka Slovenije.

Vabljeni v našo poslovalnico v SREDNJI VASI V BOHINJU, ki je odprta vsak dan v tednu od ponedeljka do petka od 8. do 12. in od 13. do 16. ure.

www.dbs.si DBS PRONET DBS NET

ELEKTRIK HOLZBAUER

TEHNIČNA TRGOVINA ERIK HOLZBAUER S.P.
PREČNA ULICA 2, 4264 BOH.BISTRICA
WWW.ELEKTRIK-HOLZBAUER.COM
TEL/GSM - 045721237 / 041543480
ODPRTO: 7:00 - 19:00
SOBOTA: 8:00 - 13:00

ROČNE URE V MESECU AVGUSTU 10% CENEJE

HIDRAVLIČNO OLJE

27,00€ 51,84€

LED ŽARNICA E27

8,5 W (CCA 60W), TOPLA SVETLOBA
10,35 €

12W (CCA 100W), TOPLA SVETLOBA
12,75 €